PROMIN

# ПРОМІНЬ

Ч. 4
КВІТЕНЬ
1981

Second Class Mail Registration Number 1925

**ПРОМІНЬ**

РІК XXII КВІТЕНЬ 1981 Ч. 4

Виходить раз у місяць

Видає

**СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ**

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

**PROMIN**

No. 4 APRIL. 1981 VOL. XXII

Monthly Publication

Published by

**UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA**

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

| | |
|---|---|
| Передплата в Канаді | $10.00 |
| Передплата до інших країн | 10.00 |
| Поодиноке число | 1.00 |

Передплату висилати на адресу:

**PROMIN**

**P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4**

| | |
|---|---|
| Subscription in Canada | $10.00 |
| Subscription in other countries | 10.00 |
| Single copy | 1.00 |

Address:

**PROMIN**

**P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4**

## В ЦІМ ЧИСЛІ:


| | |
|---|---|
| Б. Нижанківський — Воскресний День | 1 |
| Галька Дністрова — Воскресіння | 1 |
| Д. Іванків — Великдень і ягілки | 2 |
| Т. Ш. — Великдень | 4 |
| Д. Чуб — Нова збірка поезій Ліни Костенко | 5 |
| В. Ваверчак — Заслужене вшанування | 8 |
| Вас. Гулуцан — Культурна імпреза | 9 |
| Бл. п. д-р Л. Бризгун | 11 |
| Л. Кут — Відвідини відділів | 12 |
| Відділ для дітей | 14 |
| — Shumka Dancers | 15 |
| —Human Rights | 16 |
| Multic. — Canada | 23 |
| Річні звіти | 24 |
| Ті, що відійшли... | 26 |
| Квіти незабутнім | 29 |
| При праці для „Променя" | 30 |
| Стефанія Кульба — Довкола Дому | 32 |


**НА ОБКЛАДИНЦІ: — Л. Денисенко — З Великодним привітом — Христос Воскрес!**

## ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

| | |
|---|---|
| Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон | $ 0.50 |
| Вибране, Г. Мандрика | 1.50 |
| Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко | 6.00 |
| Довідник про Союз Українок Канади | 0.10 |
| Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низинкою | 0.25 |
| Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська | 1.50 |
| Збірка матеріялів, 100-річчя з дня нар. Лесі Українки | 2.50 |
| На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки | 10.00 |
| На Роковини Івана Франка | 1.00 |
| Програма для Молодших Відділів СУМК | 2.00 |
| Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської | 1.00 |
| Програма на свято Св. Миколая | 2.50 |
| Про життя і творчість Ольги Кобилянської | 0.50 |
| Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК | 7.00 |
| П'єса, „За нами, сестри!", Анна Звоздецька | 1.50 |
| П'єси для молоді | 2.50 |
| Програма для садочків | 1.50 |
| Візитівки, з смолоскипом, тузин | 1.00 |
| Портрет Лесі Українки | 2.00 |
| Картки на листи з ковертами, з смолоскипом, тузин | 1.50 |
| Макатки — сувенір з Ювілею 50-ліття Союзу | 5.00 |
| Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, клиновий листок | 1.50 |
| „СМОЛОСКИП" — відзнака СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ | 7.00 |
| Срібні ложечки, з смолоскипом | 9.50 |
| Також маємо серветки, з смолоскипом, добра якість, тузин | 1.50 |
| 50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська | 0.75 |
| Статут Союзу Українок Канади | 0.25 |
| Твори Лесі Українки, а англійській мові, КУК | 7.50 |
| Три сильветки, Л. Білецький | 1.50 |
| Українські коляди, С. Яременко | 0.75 |
| Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова | 3.00 |
| Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак | 2.00 |
| Юний Скоморох, п'єси для молоді | 6.00 |
| Я вернуся, О. Крамар | 0.50 |
| Pysanka: Icon of the Universe — Museum U.W.A.C. | 3.95 |
| "Ukrainian Canadiana" U.W.A.S. | 12.00 |
| The Development of Ukrainian Classical Music, D. Woziy | 0.50 |

**UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA**

**№25 11024 — 82 Ave.,**

**Edmonton, Alberta T6G 0T2**

*Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada*

# ВОСКРЕСНИЙ ДЕНЬ

ТИ ВМІВ НЕСТИ ВІНОК, ЩО ТЕРНЯМ РАНИВ СКРОНІ,
І БУТИ ВМІВ СИЛЬНИМ В ЮРБІ ЗРАДЛИВИХ ЛИЦЬ,
ХОЧ КРОВ З ОТВЕРТИХ РАН ТЕКЛА ВОГНЯМИ ГРАНІ,
ХОЧ М'ЯЗИ РУК І НІГ НЕ БУЛИ З ТВЕРДИХ КРИЦЬ.

І НЕ ПРОСИВ ЖИТТЯ ТИ У КАТІВ СВОЇХ,
ТИ ГОРДИМ БУТИ ВМІВ, ОПЛЬОВАНИЙ І СКУТИЙ,
І СЕРЕД ЛЮТИХ МУК У БОЛЮ НЕЗБАГНУТИХ
ТИ ВІРИВ В ТРЕТІЙ ДЕНЬ, ЩО СТАТИ МАВ ТВОЇМ.

І МИ ХОТІЛИ Б ТЕЖ НЕСТИ ВІНКИ ТЕРНОВІ
І НА ГОЛГОТУ ЙТИ ПІД ЗВУК ГРІМКИХ ПІСЕНЬ,
ХОЧ МІСЦЯ НА ЗЕМЛІ ЗАБРАКЛО НАШІЙ КРОВІ,
О, ХРИСТЕ, МИ ЯК ТИ, НА ТРЕТІЙ ЖДЕМО ДЕНЬ!

**Б. Нижанківський.**

# ВОСКРЕСІННЯ

Було колись...

В городі гетсиманськім вороги світла і жертви темноти ув'язнили Христа.

Привели перед Анну і перед Каяфу і ті шукали провини Його. — Грішники праведного судили.

Привели перед Пилата, підкупили крикунів і ті обвинувачували Його.

Терновим вінцем вкоронували Його, збиткувались і насміхались з Нього.

Він хрест свій виніс на гору Голгофту і там розп'яли Його поруч з розбійниками.

Похоронили Його у гробі, приложили каменем і запечатали печаткою сильних світу цього.

При гробі поставили сторожу, щоб Апостоли не викрали Його.

Але сталося...

Не помогли печаті, не устояв камінь. Упали ниць до землі сторожі.

Бо Він воскрес у третій день, як було писано і засіяв у славі Своїй.

Слово стало правдою, а думка стала ділом.

* * *

Було колись...

Лихі сусіди поневолили її, на кусники роздирали її. Україну, яка була заборолом цілої Европи перед диччю азіятів, поставили перед суд свавільними і судили її.

Москва, ляхи, румуни та чехи кричали: Розпни Її.

Підкуплені крикуни помагали своїм нікчемним криком: Розпни Її.

Були свої діти, що вирікались її, боялись признаватись до Неї.

Вороги розпинали її в Батурині, під Полтавою. в Карпатах. Розпинали в Женеві, Парижі — на сотках Голгофт розпинали.

Співали похоронну пісню, стерегли гробу її.

І снилось мені....

Зібралися сини її. Серцем своїм відчули любов до Неї.

І, о диво! Вона воскресла по словам пророків своїх і засіяла в золотоверхім Києві, на дужому Дніпрі та на Чорному Морю.

І була радість. Люди співали, дзвони помагали:

Христос Воскрес!

**Галька Дністрова.**
12 квітня, 1929 р.

# ВЕЛИКДЕНЬ І ЯГІЛКИ

На Рідній Землі найвеличнішим святом є Великдень.

Великдень в Україні народ стрічає дуже врочисто й весело. Весна перемогла зиму, Христос Воскрес із мертвих і переміг тьму і зло цього світу.

Традиція святкування Великодня в нашого народу є різноманітна. Майже що село, то є якісь інші традиційні форми, прийняті за свої. Деякі з них задержались в нашім народі ще з-перед християнських часів; от хоч би пісні, що їх через цілий час Великодних Свят на майдані дівчата співають, це ягілки.

В ягілках наші дівчата оспівують красу природи, велич любови, кохання, долю й незавидну історію нашого народу.

На майдані (площа коло церкви) цілий час Великодних Свят весело бавиться українська молодь і в ягілках згадує переживання народу. Як наш народ був закріпощений поляками, як поляки наші церкви віддавали були жидам в аренду, а коли селяни хотіли в церкві посвятити паски, чи відправи на богослуження, то мусіли жидові арендареві заплатити — щоб жид відкрив церкву. Аренда від церкви була велика, а народ був убогий, бо приватної власности йому не можна була мати. Робочий народ був невільником...

На Великдень, по ранішній Службі Божій і по посвячені пасок, молодь убирається якнайкраще й весело біжить на майдан. Коли вже збереться велике число молоді, тоді дівчата починають виводити ягілки. Та є тих ягілок не мало. Скільки я бачив та сам помагав ягілки виводити, то завжди і всюди вони починаються від історичних.

Дівчата діляться на дві групи. Одна група представляє невільників селян, а друга жида Зельмана і його родину. Селяни побачили, що жид йде відчиняти церкву і з радости співають:

Їде, їде Зельман, їде, їде його брат,
Їде, їде Зельманова і вся його родина.
Бодай здоров Зельман,
Бодай здоров його брат,
Бодай здоров Зельманова
Й вся його родина.

За цією йде радісна ягілка. Вона походить з того часу, як було скасовано панщину. Всі, хто на майдані, навіть старі чоловіки та жінки, що сидять довкола майдану і приглядаються забаві, тягнуть за дівчатами:

Тепер нам ягілка мила,
Бо панщина вже скінчилась.
Бо хлопи вже панщини не роблять
Пани ходять, руки ломлять
Пани ходять, хлопів просять,
І в торбинах гроші носять.
Пани ходять сумовиті,
Як би хлопа підманити.
Треба хлопа попросити,
Треба йому заплатити...
Тепер пани можете собі постояти
А нам хлопам погуляти;
Тепер нам ягілка мила,
Бо панщина вже скінчилась.

Тепер з численних ягілок нейбільш популярні такі: Взявшись за руки дівчата стають у довгий ряд. Кілька кроків перед рядом дві дівчини беруться за руки і стають лицем до ряду. Ряд дівчат співає:

А ми ниву виорем, виорем,

Дві дівчині відповідають:

Ми пшеницю засіем, засіем.

Ряд дівчат:

А ми женців заженем.

Дві дівчини:

А ми женців займемо, займемо.

Ряд дівчат:

А ми женців викупим, викупим.

Тепер за провідною дівчиною ряд дівчат проходить попід руки стоячим двом дівчатам, які в той час співають:

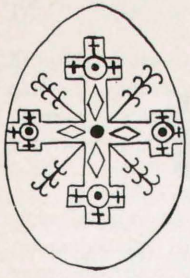

З світлим празником Воскресення Христового

**ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ**

**і**

**РЕДАКЦІЯ „ПРОМЕНЯ"**

засилає найкращі побажання

ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ СОЮЗУ, ЇХ РОДИНАМ, ПЕРЕДПЛАТНИКАМ ЖУРНАЛА І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

РАДІСНЕ

**Христос Воскрес!**

**Надія Боднар — голова** **Ольга Лукомська — секр.**

Вам червінців не стане, не стане.
Нам панна зостане, зостане.

І з проходячого ряду останню дівчину задержують коло себе. Як дальше побачимо, вона з другою дівчиною, яка в той самий спосіб останеться, візьмуться за руки і будуть помагати співати своїм недавнім суперницям.

Проходячі дівчата вставляються в ряд і співають чергуючись:

А ми грядки скопаєм, скопаєм,
А ми огірочки засадим, засадим.
Ми господинь заженем, заженем.
А ми господинь викупим, викупим.
А вам грошей не стане, не стане.
Нам панна зостане, зостане.

Цієї ягілки дівчата так довго бавляться поки з довгого ряду не зостанеться ані одної дівчини.

Між іншим дівчата співають:
— Ой ти травка, ти муравко
Та й чому ж ти не зелена?
Чи тебе коні стоптали,
Чи гуси тебе вискубали?
— Стоптати мене паняночки
Як виводили ягілочки.

В іншій ягілці дівчата питають весну, що вона їм принесла:

— Вже весна воскресла,
Що ж ти нам принесла
— Принесла я вам весну,
Як дівочу красу;
Дівоча краса
В Дніпрі пралася,
На сонці сушилася
На столі складалася
А в скрині сховалася.
— Вже весна воскресла.
Що ж ти нам принесла?
— Принесла я вам весну,
Як козацькую красу.
Козацькая краса
В Дніпрі пралася
На степах сушилася
На Січі складалася
І в славі сховалася.

В іншій ягілці дівчата парами беруться за руки і стають пара коло пари, малу дівчину висаджують на верха і вона ходить по руках, тримається голів, задні пари все переходять наперед. Дівчата співають:

Ходить жучок по болоті
А жучиха по золоті
Ой грай, жучку, грай небоже,
Тобі Пан-Біг допоможе,
Грай, жучку, грай.

Дівчата стають у коло, а дві в середині і співають:

Та сивая зазуле, зазуле,
Та не куй рано в діброві, в діброві
На буди мене в коморі, в коморі.
В мене матінка чужая, чужая
Та ще до того лихая, лихая
Та скаже мені робити, робити
Догори камінь точити, точити
А я молода не вмію, не вмію
Та ще й до того не смію, не смію...

Та ми знаємо, що лише мала частина українського народу, з ними й ми у вільному світі будемо по своєму звичаю святкувати Великдень..

**Д. Іванків**

# ВЕЛИКДЕНЬ

—Вставай, Марусю, вставай Славку, Олю, вставайте діти, Христос Воскрес! — Ганна, жінка Івана Білого будила своїх діточок на великдень раненько.

Надворі тількищо стало сіріти і Ганна стояла над ліжком своїх дітей з лямпою в руках.

Діти здивовано розплющували очі дувуючись чого так рано їх будять. Вони ж здається тільки що заснули. Дивувало також їх те, що перед ними стояла мама, вбрана по святочному в свою найкращу одежу.

— Христос Воскрес, діти — повторила Ганна ще раз.

— Воістину Воскрес! — відповіла їй найстарша донечка, жваво зіскакуючи з ліжка.

— Мамо, а я зовсім був забув, що то нині Великдень — признався восьми-літній Славко усміхаючись і також встаючи.

— Збирайтесь, діти, скоро до церкви поїдете. Нині тепло. Там паски будуть святити, співати будуть гарно, дзвін буде дзвонити... Хочете їхати?

— Я хочу — відповіла Маруся.

— Та й я, та й я, — відповіли молодші діти.

Ну, скоро збирайтеся, бо тато вже до коней пішов. Зараз їдемо.

Діти радісно кинулись до своїх святочних, наперед приготованих убрань, а Ганна зав'язувала кошик, в якім приготована була паска до свячення.

В церкві повно людей, старших і молоді. Панує який важний здавлений спокій, смутком оповитий: Відчувається кінець кризи, за якою має прийти побіда тріюмфальна... Ось приходить той момент: Священик з Хрестом, а люди з хоругвами обходять церкву три рази. За третім разом всі спиняються перед церковними уверима. Священик Хрестом відкриває двері і раптом бадьоро лунає тріюмфальний спів:

Христос Воскрес із мертвих,
Смертію смерть подолав,
І тим, що у гробах,
Життя дарував.

Сонечко показується з-за обрію, наче хоче бути свідком тієї врочистої тріюмфальної процесії та звеличує її своїм золотим ясним промінням... В цю ж хвилину з дзвініці озивається дзвін і його голосне бам-бам зливається з піснею, що пливе так радісно з нечисленних грудей:

Христос Воскрес...

О, Боже, як весело, як любо! На очі чомусь тиснуться сльози, хочеться заплакати з якогось невимовного щастя, хочеться обняти найгірших ворогів своїх і простити їм всім.

Слова ті і мелодія з'єднують всі душі так, як їх голоси з'єднуються і стеляться по широких канадських преріях, зносяться до небесної синяви... А сонечко своїми промінням благословить всіх і цілує, наче хоче сказати, що всі в нього однакові і рідні діти, що забути всі порахунки, а з'єднавшись йти назустріч свому національному відродженню з тріюмфальним співом на устах.

**Т. Ш.**

Христос Воскрес!

*У Світлий День Христового Воскресення*

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

*засилають*

**ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ**

**в Норт Бетлефорд, Саск.**

центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всьому членству організації та їх родинам.

Вітаємо ввесь український народ на рідних землях й всьому світі.

**Анеля Ничик,** голова

**Кароля Білик,** реф. „Променя"

**Дмитро ЧУБ**

# Нова збірка поезій Ліни Костенко

Ще так недавно літературний обрій сколихнула несподівана поява друком роману Ліни Костенко „Маруся Чурай". Цей історичний роман лунким відгомоном прокотився не тільки по Україні, а й по Канаді, Америці і навіть по Австралії, де його в крамницях не було. Роман швидко розхапали не тільки в крамницях Києва (за три дні), а й в Торонто та Едмонтоні. Цікаве й те, що, як довідуємося від відвідувачів України, навіть по селах люди знали про цей роман, але до сіл він не дійшов, бо друкували тільки 8 тисяч.

Та ось, так само несподівано, після „Марусі Чурай" у вид. „Молодь" у Києві вийшла нова збірка поезій „Неповторність", що має вже 16 тисяч тиражу. Але щось нечуване сталося і з новою збіркою: лише в одній крамниці Києва, де продають переважно поезії, від 9-ої години ранку до 12-ої години дня продано було всі три тисячі примірників, які дістала для продажу ця крамниця. Такого темпу в продажу ще не зазнавала, здається, жодна українська книжка! Це тільки свідчить, як читачі стужились за справжнім поетичним словом, не засміченим голою пропагандою та непотрібним соцреалізмом. З другого боку, це показує, який авторитет здобула Ліна Костенко своєю творчістю на тлі тієї дійсности.

Дехто хотів би порівняти нову збірку з попереднім історичним романом „Маруся Чурай". Але це різні об'єкти, спільна тільки висока поетична майстерність. А тому незручно їх навіть зіставляти, бо „Маруся Чурай" — це суцільний сюжетний твір про один відтинок часу, де кожна сторінка, кожен розділ посилює цікавість до дальшої долі героїні твору, а ускладнення дії, напружені моменти часом аж запирають дух читача...

А збірка „Неповторність" — це пишна китиця квітів. різних кольорів, різних відтінків, на різні теми, про різні відтинки часу. Таж розглядати її можна тільки, як конгломерат багатьох частинок, а часом і як твори різного інтересу для читача. Але з погляду літературного вся ця творчість високого інтелектуального рівня.

Це видання складається з трьох розділів: „Обличчя Сувида", що займає 116 сторінок, „Тихе сяйво над моєю долею" — 13 сторінок та „Ікси історії" — 84 сторінки. Але цей поділ досить умовний, бо в розділі „Обличчя Сувида" знаходимо чимало поезій, неспівзвучних назві розділу. Сувид — мітична постать нашого фолкльору, казкова істота чи дух таємничих лісів, нашої давнини, про якого авторка пише, побувши навіть в селі, що має назву Сувид:

І хоч Стрибог на поїзд пересів
і вже дахи струсились від соломи, —
тут, за щитом смарагдових лісів,
моїх жар-птиць блакитні космодроми.

Тут Сувид скрізь. Він ходить по росі.
Учора він прикинувся сосною.
То коней напуває у Десні,
а то, як грім, гуркоче за Десною.

І хто він — Сувид? Може, бог лісів?
що десь пішов у нетрі й буреломи?
Він, може, чує луни голосів
і хоче теж вгадати собі, хто ми?...

Впадає в очі надзвичайна універсальність знань поетеси, її широкий світогляд: тут і знання рідної історії (недаром кажуть, що перед написанням роману „Маруся Чурай" Ліна Костенко перечитала всі літописи та багато стародавніх історичних матеріялів), різних сфер науки, глибоке знання західньоевропейської та античної літератури, що робить багатим і широким діяпазон її знань. А звідси і ерудиція, і оригінальність мови.

Поруч майстерних мініятюр та суто лірических малюнків природи, вирізняються, особливо в третьому розділі, глибокі поезії з філософським змістом, на теми історії, про космос, з історії Італії, любовні поезії на теми фолкльору та безліч інших. Серед них не можна оминути таких поезій, як „Чадра Марусі Богуславки", „Княжа гора" — про Тараса Шевченка, „Чумацький шлях". Не боїться Ліна Костенко й біблійних чи релігійних тем. В поезії „Шлях на Голготу" (за Брейгелем) вона пише:

То ж не була вузенька стежина
Там цілі юрми сунули туди.
І плакала Марія Магдалина,
що не подав ніхто йому води.

Спішили верхи. Іхали возами.
Похід розтягся на дванадцять верст.
І Божа Мати плакала сльозами —
та поможіть нести йому той хрест!

І цей вірш закінчує рядками:

Коли ж звершилась вся ця чорна справа
і люди вже розходилися ті, —
от парадокс: заплакав лиш Варава,
розбійник, не розп'ятий на хресті.

Чи пожалів, чи вдячен був Пілату,
чи втямив, темний, раптом щось нове:
що Божий Син таки іде на страту,
а він, розбійник, — він таки живе.

Переважно в розділі „Тихе сяйво над моєю долею" не раз чується відлуння тяжких переживань авторки, яких вона зазнала під час 16-річної „облоги", коли вона була під бойкотом за свою сміливість, за погляди на поезію, на творчість взагалі. До тих часів можна віднести такі рядки, як:

...Ми в'їхали у ніч. Дороги не видать.
Було моє життя, як ночі горобині.
Нічого у житті не вміла переждать.
О, як мені жилось, і як страждалось!...

Зазнала поетеса і образ, і наклепів, і зміни ставлення колишніх друзів та „перестраховщиків".

Отак, як зроду, потаємно, з тилу,
усіх міщан ощирені лаї
ненавидять в мені мою скажену силу,
ненавиджу я слабості свої.

І скільки їх! Я зіткана з печалі.
Для ближніх знято тисячу свитин.
Коліна приклонивши, як Почаїв,
стоїть душа перед усім святим.

Дзижчать і жалять міріади версій.
Ну, що ж, нехай. Я сильна, навіть зла.
Я знаю: слабість — це одна з диверсій.
А я ще в диверсантах не була.

Найбільша провина Ліни Констенко була в тому, що вона не писала покаянних заяв, не признавалась до вини за свої погляди, за сміливі щирі й правдиві поезії. В іншому творі читаємо ще рядки про її трагічні хвилини:

Щасливиця, я маю трохи неба
і дві сосни в туманному вікні.
А вже здавалось, що живого нерва,
живого нерва не було в мені!

Уже душа не знала, де цей берег,
уже стомилась від усіх кормиг.
У громі дня, в оркестрах децибелів
ми вже були, як хор глухонімих...

У поезії „Еволюція ідола" читаємо промовистий кінець:

...І от тоді з оголеністю притчі
я зрозуміла, в чім моя вина.
Моя вина — моя надмірна віра,
ілюзій непогашена зоря.
Не можу ж із поганського кумира
зробить святі ворота олтаря.

Дискутуючи на теми соціялістичного реалізму Ліна Костенко писала ще в збірці „Мандрівки серця" в поезії „Зоряний інтеграл":

Потомки розберуться. Їм видніш
крізь кришталево-об'єктивну призму —
хто був мистцем, а хто ховав фетиш
простацтва за щитом соцреалізму.

Ліна Костенко любить історію й гордиться героїчними вчинками козаків. В чудовому вірші „Чигиринський колодязь" вона розповідає про колодязь, який видовбали козаки в Чигирині, на високій кам'яній горі, щоб мати воду під час ворожої облоги:

Козацька тверджа, давній Чигирине,
Уламок слави серед цих полів!
Усе святе, усе неповториме.
усе чекає невимовних слів...

Тут запеклася кров мого народу
і одридали волю кобзарі.
Брати мої, а де ж ви брали воду
в цьому камінні на такій горі?

І коли їй показали це чудо, цю дивну таємницю, що рятувала населення міста й козацьке військо в час тривалих нападів, авторка вигукнула:

Навчи мене, навчи, о Чигирине!
Колодязь твій глибокий, не змілів.
Усе святе, усе неповториме.
усе чекає невимовних слів...

Як бачимо з назви книжки, авторка поставила перед собою за мету брати „неповторимі" теми, писати оригінально, не вживаючи збитих штампів, і вона цього досягла. Про це вона сказала у прикінцевому своєму вірші, як тяжко сказати чи написати мовою, яку вживали мільярди людей, як вибрати з того щось нове, неповторне у змісті і в формі:

Страшні слова, коли вони мовчать,
коли вони зненацька причаїлись,
коли не знаєш, з чого їх почать,
бо всі слова були уже чиїмись.

Хтось ними плакав, мучився, болів,
із них почав і ними і завершив.
Людей мільярди, і мільярди слів,
а ти їх маєш вимовити вперше!

Все повторялось! і краса, й повторність.
Усе було: асфальти й спориші.
Поезія — це завжди неповторність,
якийсь безсмертний дотик до душі.

І справді, її поезії оригінальні, афористичні, образні: кожний рядок ховає в собі цікаву думку, незбиту метафору, красиве порівняння, свіжий епітет. Візьмемо перший-ліпший вірш, як зразок:

Цей ліс живий. У нього добрі очі.
Шумлять вітри у нього в голові.
Старезні пні, кошлаті поторочі,
літопис тиші пишуть у траві.

Дубовий Нестор дивиться крізь пальці
на білі вальси радісних беріз...
І сонний гриб в смарагдовій куфайці
дощу напився і за день підріс.

або:

Заходить сонце за лаштунки лісу.
Тополя поклонилась вдалині...
Вечірній обрій опустив завісу, —
космічний цирк запалює вогні!

І цілу ніч дивися хоч задурно
у те склепіння, де горить Персей,
жонглює космос бриликом Сатурна,
і Всесвіт крутить всю цю карусель...

Чарують читача і її окремі образні вирази з мистецького асортименту: „Ходить сонця золота мебрана по блискучій платівці ставка". „А вже цвяхами колеться стерня і крутить хуга біле перевесло". „Погасла люстра золота бджола". „Пливе над світом осінь, як медуза". „Од холоду в ногах посивіли дуби", „Безсмертних строф потужні криголами перепливають Вічність як Дніпро".

Ліні Костенко часом закидають вживання русизмів. На щастя, в цій збірці їх немає. Як рідкі винятки, трапилися такі русизми: общедоступний (загальноприступний), тулуп (кожух), невредим (неушкоджений), пресмикайся (плазуй, підлабузнюйся), возок (візок).

Але є в поетеси й новотвори, як пустошірокий, невикрично болісний та інші.

Ліна Костенко, певно, писала ці вірші протягом попередніх років, коли її не друкували. Вона уперто, наполегливо працює над словом, над глибиною змісту, вважаючи, що лише „крилами строф" можуть жити вічно і рятувати націю від забуття, як твори геніяльного Шекспіра.

...Кромошня Вічність, страшно граєш ти.
Лежать віки, як потонулі дзвони.
Безсмертями сміються з темноти
Коперніки, Бетговени й Платони.

І хай розтане профіль восковий,
минуще все і Цезарі, і Брути,
Шекспіру що? він Гамлетом живий.
І це єдина відповідь нам: бути!

Чи людство їздить в космос, чи волами,
чи має в пальцях гусяче перо, —
безсмертних строф потужні криголами
перепливають Вічність, як Дніпро.

Поява нової збірки поезій Ліни Костенко — це новий здобуток як для авторки так і для нашої літератури. Чи самий факт появи останніх двох виняткових видань цієї авторки явище тимчасове чи продиктоване обставинами часу а чи навіть перемогою мудрішої частини творців літератури — покаже майбутнє. А покищо треба вітати і авторку й видавництво „Молодь" з чудовим успіхом на крутому шляху нашої літератури.

„Нові Дні"

*З Днем Воскресення Христового*

**ВІДДІЛ ІМ. ХАРИТІ КОНОНЕНКО**
**у Блейн Лейк-Кридор, Саск.**

вітає

ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ,
ВСЕ ЧЛЕНСТВО ОРГАНІЗАЦІЇ РАЗОМ
З ЇХ РОДИНАМИ РАДІСНИМ

Христос Воскрес!

**К. Парчевська,** голова
**А. Боднарчук,** касирка

## ЗАСЛУЖЕНЕ ВШАНУВАННЯ

В суботу, 17 листопада 1979 року поверх 90 приятельок Стефанії Кульби зійшлися в резиденції при Соборі св. Софії в Монтреалі, щоб вшанувати її з нагоди 50-літніх уродин.

Господиня цього вечора, пані Ванда Ваверчак, привітала пані Кульбу, заявляючи, що помимо того, що більшість присутніх є членки С.У.К., відділу ім. Доньки України, вони сьогодні зійшлися всі як її приятельки і попросила найближчу подругу ювілятки, п. Марусю Борис, щоб причепила Стефанії корсаж.

Відтак господиня поділилася життєписом ювілятки, котрий подаємо тут у скороченій формі.

Стефанія уродилася в селі Дорофівка Підволочиська, Україна. Приїхала з матір'ю Параскевою до Канади до батька Володимира Хомія 1938 року. Родичі записали її до рідної школи при Українській Православній Церкві св. Софії, де учителював Степан Магаляс (отець ігумен Святослав). Закінчила школу з успіхом. Записалася до молодечої організації МУНО в Монтреалі, в якій довгі роки відігравала провідну ролю в управах. Брала участь в хорі при УНО. З часом вступила до Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб в Торонті а опісля в Монтреалі, де останніх три роки була головою. Відтак вступила до Союзу Українок Канади ім. Доньки України, де від 1970 до 1977 року була головою, а по сьогодні бере участь в управі як скарбник. Пані Кульба також була фінансовою секретаркою Східньої Екзекутиви Союзу Українок від 1973 до 1977 року. Від 1976 р. по сьогодні є референткою Домашньої економії Союзу, веде відділ „Довкола дому" в „Промені", як також дописує до монтреальського місячника „Око" від 1978 року. Від 1979 року по сьогодні є заступницею голови управи Собору Св. Софії в Монтреалі. Замужна за Ярославом Кульбою — довголітним головою КУК в Монтреалі. Має одну доню, Іванну, яка є учителькою і замужна за Богданом Харуком. Проживають вони в Монтреалі.

Продовжуючи, пані Ваверчак дала признання ювілятці за її великий вклад праці для добра українського народу на загал, а передусім в нашому товаристві і парафії. Заявила, що відділ гордий за те, що перший раз в історії нашої парафії жінка була вибрана заступницею голови громади і висловила надію, що вкоротці жінка буде очолювати громаду. Щоб дійти до цього становища ювілятці потрібно буде не тільки витривалости, але і доброго здоров'я, отже господиня попросила люблячу доню пані Кульби, Іванну, в імені всіх присутніх піднести тост за здоров'я мами. Після передання побажань пані Іванни Харук, присутні бадьоро заспівали ювілятці „Многая літа".

Після цього господиня передала пані Кульбі подарунок — картину молодої жінки в народньому строї, мальовану для ювілятки надзвичайно здібною мисткинею, Людмилою з Монтреалу. Вручаючи цю картину пані Ваверчак підкреслила важливість дарунку українського мистецького характеру, який відзеркалює замилування ювілятки до української культури.

Пані Кульба сердечно подякувала пані Ванді Ваверчак за влаштовання такої приємної, великої несподіванки і за вибір такої прекрасної картини. Всім присутнім щиро подякувала за такий дорогоцінний подарок.

Відтак господиня висловила подяку всім, що прибули на цей вечірок і запросила гостей до вечері, яку вона приготовила. Після вечері пані Кульба подала всім гостям тарілочку з смачним ювілейним тортом.

Підчас гостини переведено збірку на журна „Промінь", яка принесла суму $76.00.

**Ванда Ваверчак**

---

# ОСВІТА '81

## Літні Курси Українознавства

## 2-ГО ЛИПНЯ ДО 2-ГО СЕРПНЯ

Інститут Св. Івана й Канадський Інститут Українських Студій спонсорують Курси Українознавства в днях 2-го липня до 2-го серпня 1981, в Інституті Св. Івана в Едмонтоні.

Студенти будуть перебувати в Інституті Св. Івана й будуть побирати слідуючі курси: українську мову, включаючи розмовну; культуру й мистецтво; спорт; лекції запрошених лекторів; прогульки. Стипендії будуть призначені за найвищі оцінки в цій програмі.

Ця призначена програма дає можливість студентові дістати кредитові оцінки від Альбертійського Департаменту Освіти в українській мові 10, 20 або 30, середніх шкіл, і в той самий час дає нагоду учасникові задовольняючий, приємний й творчий досвід, як також зустріч з іншими студентами в Українському культурному оточенні.

Звертаємося до організацій й родин, щоб спонсорували зацікавлених студентів.

Для дальшої інформації, або аплікації, звертайтеся до:

St. John's Institute
11024 — 82 Avenue
Edmonton, Alberta T6G 0T2
Phone: 439-2320

# КУЛЬТУРНА ІМПРЕЗА
## В ЕДМОНТОНІ

Відмічуючи Свято Книжки, відділ Союзу Українок при Катедрі св. Івана в Едмонтоні влаштував також Літературний Ярмарок. Програмою свята керувала голова Культ-освітнього комітету, пані Марія Сулима і членки: Розалія Фарина — голова відділу, Марія Косташ, Софія Василишин, Ольга Райчиба, Луїза Феняк, Славка Купченко, Ольга Юсипчук, Марія Косташ. Вони занялися розміщенням книжок для глядачів і продажу в мистецькій формі, що викликало приємне враження.

Особливістю цієї культурної імпрези була доповідь поетеси і літературознавця Олександри Черненко-Рудницької, яку представила Софія Василишин. Між іншим вона сказала, що пані Олександра засвідчує своєю освітою з Львівського університету та Альбертійського, якого вона закінчила та здобула степень магістра слов'янських мов і літератури.

На початку своєї доповіді, „Українська література і модернізм", Олександра Черненко-Рудницька вказала на факт байдужого ставлення українського громадянства у вільному світі до рідної літератури. Витворюється ситуація в якій сучасні українські поети та прозаїки можуть залишитися без читачів. Тоді, на превеликий жаль, літературно-творче життя української діяспори було б засуджене на загибіль.

Одною з причин цієї ситуації є також прогалина між сучасними письменниками і читачами. Щоб хоч частинно заповнити цю прогалину, доповідачка бажала пояснити тим читачам, що ще цікавляться сучасною українською творчою продукцією, процес розвитку новіших літературних напрямків з їх різноманітними світоглядами від початку доби модернізму до сьогоднішніх найновіших літературних течій. Старше покоління, призвичаєне до традиційних форм думання і сприймання творчости, дуже часто бунтується проти всяких іновацій, що їх впроваджують молоді творці з великим ентузіязмом, відкидаючи та заперечуючи старі форми віджитого і для них недостатнього вже світовідчування. Прелегентка підкреслила, що „мистецтво і література, та взагалі усяка творчість, глибоко пов'язані з світовідчуванням і теж із спогляданням дійсности". Враховуючи Україну в сферу культури окцидентального світу, вона ознайомила присутніх з тими світоглядовими конфліктами, що постійно відроджуються на протязі його історії, з проблемою т. зв. „реальности", та з боротьбою за і проти т. зв. „реалізму", як засобу зображення зовнішньої себто видимої, та внутрішньої, себто невидимої дійсности.

**Культ.-освітній Комітет, зліва направо: Ольга Райчиба, Луїза Феняк, Марія Косташ, Марія Сулима — голова комітету, мгр. Олександра Черненко-Рудницька — гість доповідач, Софія Василишин, Слава Купченко. Немає на знимці Розалії Фарини — голови відділу та Ольги Юсипчук.**

Співставляючи літературні напрямки з однозвучними течіями в образотворчому мистецтві, Черненко-Рудницька зупинилася коротко на історії розвитку та інтерпретації самої суті таких модерністичних напрямків в українській літературі, як імпресіонізм та експресіонізм, ілюструючи прикладами з творів письменників. Далі прилегентка пояснила ролю середовища „Молодої музи" та „хатян" в розвитку модернізму в Україні перед Першою світовою війною. Вона ширше зупинилася також на важливих пізніших літературних подіях і творчості т. зв. „Різстріляного відродження" в ранній радянській добі. Вона показала, як на протязі тих важких років української історії все наново відроджувалося літературно-творче життя, бо „українського духа живого ані терор ані масові вбивства і заслання не здолали убити".

Цей літературний процес продовжував і ще далі продовжує ряд визначних письменників на еміграції. Окремо у наш час еміграційних поетів модерного спрямування об'єднує т. зв. „Нью-Йоркська група".

В Радянській Україні покоління „шестидесятників" започаткувало наново відродження літературної тврчости. Щоб схарактеризувати нові погляди на мистецтво та творчість, прелегентка цитувала таких сучасних радянських критиків, як Іван Дзюба, Анатолій Макарів і Валерій Ілля. Читаючи короткі уривки з творів Ліни Костенко, Василя Симоненка, Григорія Чубая, Миколи Руденка, Ігоря Калинця та інших, вона вказала на їх головні риси. Зупиняючися основніше на деяких творах українських дисидентів, Черненко висловила думку про виразно помітний у них релігійний мотив, що пронизаний глибокими християнськими символами. „І як у західньому світі, ці символи, як наприклад у Томаса Еліота, мають своє коріння в релігійній філософії таких мислителів, як Беме, Майстер Екгарт чи Данте, так у поетів сучасної України виразно проявляється зворот до світовідчування Григорія Сковороди, батька українського духового відродження кінця 18-го сторіччя, філософа, християнського містика та поета". Разом з релігійним прозрінням, виразне теж у тих поетів і прозріння національне та усвідомлення потреби особистої свободи.

Релігійна тематика не чужа також деяким еміграційним поетам. Для прикладу прелегентка прочитала кілька уривків з творів Василя Барки, Вадима Лесича і Олега Зуєвського.

Повертаючися до сучасної дисидентської творчости, вона висловила прогнозу, що нове світовідчування в Україні провіщає майбутнє загально релігійно-духове відродження, а передовсім доказом на це є релігійно-християнські символи універсально-колективного характеру, що з'являються в поезіях. Разом з духовим наступає й національне відродження. „Віднайдення в собі безсмертної душі звільняє від страху смерти, від страху перед ворогом та перед всяким начальством. Мотив духово зрілої, національно свідомої людини проявляється в усіх творах згаданих письменників". Олександра Черненко закінчила свою доповідь такими словами: „Нема сумніву, що народилася нова людина в Україні. В її творах відображена її нова сильна, модерна та свідома психіка. У світі та в Україні виростає нова епоха. Тільки пізнавши сучасну Україну ми зможено іти з нею одним кроком. Самвидавні твори наших письменників читають в Україні під загрозою різних небезпек. Вони також прагнуть і тут у Канаді зайти в кожну нашу хату".

Дотепно і щиро подякувала доповідачці Марія Сулима. Вона сказала, що пані Черненко огорнула нас своїм поетичним хистом, чутливою філософією Михайла Коцюбинського, що присутні слухачі відчули багатство української літератури глибокість філософічної думки з промови Олександри Черненко-Рудницької.

В другій частині програми був випродаж книжок. Ми вдячні п-ву Мельничукам з Української Книгарні за численний вибір українських книжок. Докторові Голубіцькому дякуємо за „Канадійського Фармера" і „Український Голос". Комітет „Променя" постарався розложити всі числа його видання від початку з 1960 р.

Нова книжка, яка щойно вийшла „Ой що ж то за шум" успішно продавалася. Це видання з Едмонтону є двомовне з пластинкою та ілюстраціями для дітей.

Загально — ярмарок був і фінансово корисний.

**Василина Ґулуцан,** секретарка.

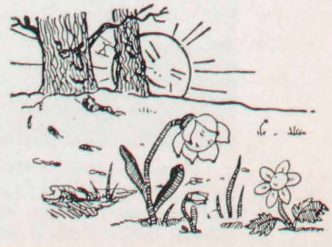

# В Торонті померла д-р Людмила Бризгун

У Різдвяну Ніч, 7-го січня, упокоїлася в Бозі після довгої та тяжкої недуги св. п. д-р Людмила Скорюк-Бризгун. Народилася 28-го грудня 1893 року в Каїнску на Сибірі, донька Степаниди Леонової та Скорюка, досмертного засланця на Сибір за участь в замаху на царя. Нащадок козацького роду Середи.

Скінчила медичний Факультет Томського Університету в групі перших 6-ох жінок, яким було позволено студіювати медицину на тім університеті. Поїхала до Києва, працювала земським лікарем на Київщині, в Трипіллю, Обухові та Гуровщині. Підчас студій в Томську познайомилася зі студентом медицини Константином Бризгуном. Одружилася з ним у Києві, д-р Константин був тоді лікарем Богданівського Полку.

Як члени „Місії Українського Червоного Хреста по евакуації полонених українців", яку вислав Симон Петлюра до Німеччини, подружжя Бризгунів поїхали медично опікуватися українськими полоненими. В поворотній дорозі немовлятко — доня смертельно захворіла і подружжя затрималося у Відні. А потім вже не повернулися під большевиків, а поїхали до Чехословаччини. Там народилася друга доня. Як прийшлося вибирати поміж професією та родиною, д-р Людмила себе вповні присвятила вихованню дітей на чужині, а потім вихованню внуків.

Працювала громадськи, була основницею Української Школи в Братеславі, та вела цю школу для дітей емігрантів аж до виїзду на Захід в 1945 році. Заснувала в Братиславі перший і одинокий пластовий гурток „Котенята" і працювала під пластовим ім'ям „Сова". В Німеччині, в Регенсбурзі, включилася також в громадську працю, була між іншим, основницею, а потім директоркою дівочої бурси для самітних гімназисток.

До Канади приїхала в 1949 році, працювала тяжко фізично на фабриці, була активна в громаді головно в „Комітеті Пань" в часі основування та початків Пансіону ім. Франка в Гай Парку, а потім в Місісага.

Була глибоко віруюча, релігійна та практикуюча християнка, членка парафії св. Володимира в Торонті. Вимагала толеранцію і пошану поміж релігіями, казала „БОГ Є ОДИН". Любила квіти, природу, людей, життя, готова була для всіх з порадою та розвагою.

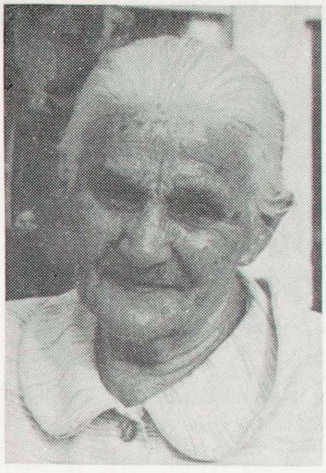

Дуже любила книжку, була довголітня передплатниця „ПРОМЕНЯ" та залюбки також читала „ЖІНОЧИЙ СВІТ" і „НАШЕ ЖИТТЯ".

Одне з останніх бажань св. п. д-р Людмили Бризгун було переслати $100.00 на Видавничий Фонд „ПРОМЕНЯ".

Сама була дуже працьовита і поважла конструктивну громадську працю. Вірила в ПОЗИТИВНУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ, вірила в МАЙБУТНЮ НЕЗАЛЕЖНУ УКРАЇНУ.

Панахиди в похороннім заведенні Кардинала в суботу 10-го січня відправили: о. Юрій Ференсів та о. Роман Божик. Отець Ференсів сказав дуже повчаюче слово про св. п. Людмилу. Співав мішаний збірний хор.

В неділю Панахиду відправляли о. мітрат Петро Хомин та о. Володимир Жолкевич.

Отець Хомин сердечно змалював життя св. п. Людмили. Співали члени мужеського хору „Бурлака".

Похорон відбувся 12 січня в Катедрі св. Володимира. Похорон відправляли: о. Юрій Ференсів, о. Дмитро Фотій та о. Роман Божик.

Отець Ю. Ференсів ще раз змалював життя Покійної Людмили,а о. Божик сказав прощальне слово в англійській мові для чужинців. Отець Фотій сказав останнє зворушливе слово. Співав хлоп'ячий хор Сейнт Майкелс Кваєр Скул, де одна з дочок є вчителькою музики.

Тіло св. п. д-р Людмили Бризгун спочиває на цвитарі Парк Ловн в Торонті.

(Докінчення на стор. 13)

# МУЗЕЙНІ ВІСТІ

## МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

**Люба Кут, голова Музейної Фундації, Ванкувер, Б. К.**

### З ОБ'ЇЗДКИ ВІДДІЛІВ В СПРАВАХ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

На припорученння центральних управ СУК та головного музею, в 1978 році перший раз відвідала відділи Союзу та наші громади в Канаді, щоб дати до відома членству, жертводавцям та громадянству про пляни будови приміщення для музею. Другий раз вівдідала відділи 1980 року, щоб дати до відома, за помічю прозірок, про відкриття, осягнення, діяльність та дальші фінансові зобов'язання, заплачення поважного задовження.

Завдячуючи голові централі СУК Надії Боднар, голові головного музею Марії Ткачук, головам провінційних екзекутив: Мирославі Фебрей, Анні Холод, Добр. Лучак та Юлії Головатій, головам музейних філій: А. Сенів, А. Павлик та Іванні Іваночко, головам відділів та їх членству Союзним організаціям СУС, УП Громадам, Отцям настоятелям та жертводавцям, мої відвідини відділів в жовтні і листопаді були успішні.

Щиро сердечно дякую усім тим, що так докладно уплянували мою подорож в провінціях, дуже щиро і тепло принимали, їздили зі мною та помагали на кожнім кроці. Деякі родини возили мене до ближчих відділів та гостили в своїх домах по кілька днів, мені прийшлося ночувати лише дві ночі в готелі й то на кошт місцевих відділів, цим заощадили вони поважну суму видатків для музею. Те щире відношення, поміч, яку мені та за одним заходом музеєві давали додавало більше енергії, витревалости та справляло для мене велику приємність, задоволення і заохочення, без їхньої щедрої допомоги-жертвенности я була б безсильною. Це доказує, що наш ясний смолоскип, то є світло любови поміж членками в користь Союзу, Музею та української справи.

Відвідуючи другий раз наші відділи та громади завважую, що членство і громадянство більше зацікавлене в музейній справі. В 1980 році пожертвувало понад 100 тисяч долярів, як сплатять свої обіцяні зобов'зання, буде ще кілька десяток тисяч. Одержано і обіцяно понад 200 цінних музейних експонатів, частину вислано до музею, ще більше експонатів, деякі більшої ваги лишилися тимчасово на місцях. Маємо майстрів, артистів, які обіцяли виробити теж мініятюрні господарські приладдя, картини, маємо обіцяні завіщання, та різні дрібні речі, вишивки, дереворити для музейного кіоску.

Для ощадження коштів пересилки, дехто обіцяв доставити експонати до музею. Провінційні та відділові управи повинні обіцяні експонати збирати в одно місце та принагідно висилати відвідувачами музею.

Звіт моїх відвідин відділів від Принц

**Сидять зліва направо: Софія Буром — голова відділу у Стирджес, Пегі Колот, Марія Курковська — гоолва відділу в Стінен та А. Козманюк.**

**Відділу у Стенен подарував дві білих перемітки з Буковини, а відділ у Стінен подарував два килими, тайстру і широку крайку.**

Джордж, Б. К. до Монтреалу зібраних та обіцяних жертодавцями пожертв готівкою та експонатами, вислано до центраці СУК, головного музею та до архіву провінційної екзекутиви Брит. Колюмбії. Жертводавці готівкою будуть поміщуватися в Українському Голосі, який також заслуговує на загальну піддержку громадянства за 70 років служби українському народові та понад 40 років нашому музеєві.

Деякі відділи мають свої власні музейні збірки, але помимо того не лишаються по заді від інших своєю жертвенністю для головного музею. Було б практично, відділи які мають свої більші чи менші збірки, щоб висилали списки експонатів до головного музею, це може придатися також для виміни дуплікатів. Заходом пані Янди з Едмонтону започатковано новий музей в столичнім місті Оттаві, він буде приміщуватися в Авдиторії УПГромади. Усі українські музеї без різниці їх величини мають виховний потенціял, в них задержиться наша історія, національна ідентичність, усі вони потребують помочі-пожертв.

Завдячуючи свідомості українского громадянства, Український Музей Канади в Саскатуні осягнув великі успіхи до цього часу, але має перед собою великі зобов'язання, проєкти для піднесення українського престіжу в Канаді, ми радіємо здобутками наших піонерів але треба, щоб й наші нащадки раділи нашими здобутками. Нам треба продовжувати їх працю не лише словом але й ділом.

Музей потребує і буде потребувати постійно фінансової, експонатами та моральної помочі, потребує діяльних референток по відділах, які могли б заряджувати базарі, розіграви, продаж печива, заохочувати членок до вишивання дрібних речей для музейного кіоску. Музей має поважне число жертводавців тисячників, але й багато дрібних пожертв принесуть великі користі для нього. "Громада по нитці — бідному сорочка". Нехай не буде ані одної членки в Канаді, яка б не прилучилася чим небудь до успіху музею, нашої гордости-будучности та історії.

**Люба Кут**

**Люба Кут**

---

### БЛ. П. Д-Р ЛЮДМИЛА БРИЗГУН

В не вимовному смутку залишилися д-р Кость Бризгун та дочки: Леся Шанта з чоловіком Юрієм та дочкою Людмилою. Оксана Соколик з чоловіком Ярославом та синами Всеволодом та Ігорем.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на свіжу могилу Покійної перевели збірки на акцію „Поміч Україні" та на Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі.

На обидві цілі жертводавці — друзі та приятелі Родини склали, приблизно по $750.00.

---

**ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ**
**ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ**
**У ВІННІПЕҐУ**

*з нагоди Воскресення Христового*

*вітає*

духовенство УПЦ, центральний провід Союзу Українок Канади, редакцію „Променя", членство по відділах та їх родини традиційним:

*ХРИСТОС ВОСКРЕС! —*
*ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

**П. Ігнаш, голова** **М. Юрків, рефер.**

# ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

## Ой нема то як у нас

Ой нема то як у нас,
В Великодний святий час;
На Великдень весною,
З свяченою вербою.

В нас всі гарно зберуться
І до церкви зійдуться;
І у церкві співають,
Христа Бога вітають.

По відправі потому
Зі свяченим додому
Всі зберуться на обід, —
І бабуся і наш дід.

По обіді не питай
Лиш до церкви поспішай,
Там ми граєм гаїлок,
Там співаєм співанок.

І так скоро час минає
Зайде сонце весняне, —
Ой нема то як у нас,
В Великодній святий час.

Іван Данильчук

Вонда, Саск. — 1932 р.

Мал. Ніна Мудрик-Мриц

## З Великодних споминів дідуся Наума

З яким великим нетерпінням я очікував Великодня. Та й чому б не чекати. Тоді звичайно купували мені нові чоботи, справляли нову одежу, новий капелюх. Вберуся було в нове і здавалось мені, що цілий світ новий і що всі на мене дивляться...

Печуть і приготовляють все ще десь від четверга — а все пахне, очима зів би. Але не можна. Піст. Дадуть хліба кавалочок, пісної перепічки.

То вже на Великдень так чекаєш, щоб хутчіш освятили та додому. А Служба Божа так гарно відправлялася, співав хор і люди всі такі веселі, так гарно повбирані, вітаються одні з другими.

Та от вже прийшли ми з церкви, вже сідають за стіл. Всього понакладали, понаставляли. От вже тато крають паску... От вже їмо, їмо свячене яйце, там знову ковбасу, шинку, печінку і ще всього потрошки.

Але ледве наївся і вже біжу, щоб коло церкви дзвонити та з іншими дітьми бавитися. Бігаємо, бавимось. А тоді звичайно буває тепло, по ровах і муравниках зеленіє трава.

День проминає як одна година. От вже другий день. Знов те саме, знов радість. А як вечером подумаєш, що з завтрішнім днем к і н ч и т ь с я свято, то вже так сумно.

Третій день також гарний, але вже знаєш, що тут уже й конець святу. Йдеш додому пізно вечером натішившись і набавившись доволі.

Однакож, здається тобі, що ще свято до самої другої неділі — до Проводів. Тоді ще докінчуються свята, священик відправляє на гробах. Я з товаришем ходимо поміж старі гроби, відчитуємо старі написи на камінних хрестах і фігурах таких, що їм уже сто літ або й більше.

Але й по Проводах ще дістаєш від мами кусок паски чи баби і все тобі свята пригадуються.

Багато пригадує дідусь Наум. Каже, що ще раз хотілось би бути таким малим, побігати, потішитись.

Бавтесь і ви, малі читачі, бавтесь так радісно, святочно, щоб колись пізніше було чим з г а д а т и Великдень ваших юних літ.

„У. Г."

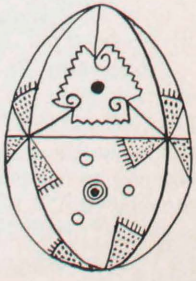

# PRESIDENT RONALD REAGAN OF U.S. ENTERTAINED BY EDMONTON SHUMKA DANCERS

Ottawa invites SHUMKA to perform for the President of the United States upon his first visit to our Canadian capital on March 10 & 11, 1981. This request follows SHUMKA'S latest performance on February 19 and 20th at the Jubilee Auditorium with the Edmonton Symphony Orchestra in their second concert "Sunwapta Pops" sponsored by radio and television "Sunwapta Broadcasting Limited".

Much credit goes to the young artists who devoted so much of their time and talent to constant practices. Congratulations are also in order to their two hard-working directors: OREST SEMCHUK, dance instructor and choreographer, as well as EUGENE ZWOZDESKY, composer of all dance music and conductor of the orchestra. Together this very talented, devoted, and spectacular group does Edmonton proud!

* * *

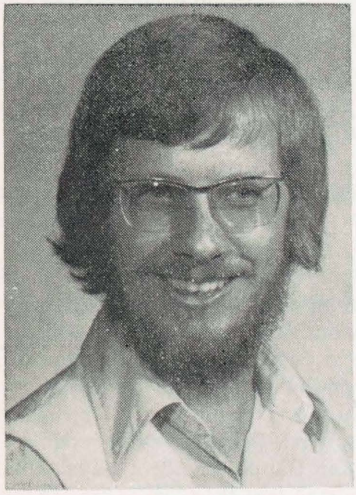

**Orest Semchuk**

**Eugene Zwozdesky**

The word *Shumka* evokes visions of Cossacks leaping over swords; peasant girls with flowers in their hair; wild Hutzuls stamping their feet, capes swirling behind them. Here are stories of a people's grief and joy woven together and bursting into colorful statement through the art of dance.

This is a Ukrainian group of which Edmonton is proud. A non-profit organization, Shumka was formed in 1959 by a group of people dedicated to preserving a vital part of their culture. The company consisted of 16 dancers, all of whom worked hard towards their first concert, held at the U.N.O. Hall. Shumka now consists of 60 dancers, a 24 piece orchestra, and a solid background of experience and dance expertise.

Naturally, an achievement such as this did not happen overnight. For the first 10 years the group danced in various communities throughout Alberta, Saskatchewan and Manitoba, striving to make a name for themselves and their style of dance in as many places as possible. By 1967 the group had doubled in size and received their first major chance for recognition — Expo in Montreal. For 10 days they performed in front of crowds from all over the world.

In 1969 another important trip took place, thanks to the Canadian Folk Arts Council. Shumka was invited to be part of a delegation representing Canada in the Bi-Annual Folk Festival in Tunisia, North Africa.

A couple of years later Shumka began a scholarship program. The members were encouraged to apply for funds toward ballet lessons and other areas of dance training. The executive also began hiring professionals to give occasional dance workshops.

The 1975 annual concert was performed in Winnipeg after the Edmonton show. It was significant in that it was the first trip founded entirely by the group, and it proved successful.

During '74 and '75 the troupe took part in two Alberta government cultural exchanges — one to Japan and one to Korea. This was exciting, not only because of the new people and places, but also because the members again had a chance to perform side by side with different ethnic groups: Scottish, Irish, North American Indian, Bavarian, English and others.

In 1976, the group was approached by the Fujita Corporation of Japan, which owns a chain of hotels, restaurants and touring companies. The dancers stayed in Hakoni, Japan and staged two performances a day for four weeks. The audiences were diverse, from all over the world. When the group was invited back in '77 it packed its bags immediately.

Shortly after, Shumka produced a recording of some of its dance music. The record was arranged and directed by E. (Gene) Zwozdesky. Gene, who now does all of Shumka's music, says "Conducting the orchestra for the Shumka Dancers is usually smooth-going because the choreographers always know exactly what they want. As a former Ukrainian dancer, I can appreciate and relate to this."

In 1978, Shumka made its second appearance at the Dominion Day festivities in Ottawa, having been there the previous year. They were deeply honored last year in that they were the only ethnocultural dance group in Canada invited to perform on Parliament Hill. During their stay they met and informally visited with Prime Minister Trudeau and Governor General Jules Leger.

And they won't easily forget the experience of dancing in front of 42,500 people at the opening ceremonies of the XI Commonwealth Games, with world-wide television coverage, or the thrill of being invited to dance at the Command Performance for Her Majesty Queen Elizabeth.

Shumka's most recent honor was the presentation of an Award of Excellence by the Government of the Province of Alberta at the 1978 Alberta Achievement Awards Ceremony.

One would think, with a past as hectic as this, that the group would plan a rest period. Not so. Future plans include another record, the continuation of the children's show, and the dancers' own major production every two years. Also under consideration are more trips — Hong Kong and England, for example.

Last season, the Shumka Dancers were featured soloist with the Edmonton Symphony on the Sunwapta Pops Series, with such great success that they were invited back. During the summer, they performed for 10 days at the Calgary Stampede.

Certainly the group has come a long way since 1959, but its objectives are still the same: to promote better understanding and appreciation of the art of Ukrainian dancing, as well as the preservation and advancement of Ukrainian culture as part of the Canadian heritage.

---

## HUMAN RIGHTS

*House of Commons, Thursday, October 30, 1980*

Call for condemnation of violations in U.S.S.R. — Motion under S.O. 43 Mr. David Orlikow (Winnipeg North): Madam Speaker, I rise to move a motion under the provisions of Standing Order 43. The motion has been drafted in consultation with groups such as Amnesty International.

In view of the fact that over 300 dissenters in the Soviet Union have been sentenced to terms of imprisonment, exile or have been forcibly confined to psychiatric hospitals since 1975, and in view of the increase in the arrests of dissenters in the Soviet Union which now exceeds 100 since October 1979, I move, seconded by the hon. member for Dauphin (Mr. Lewycky):

That this House condemn the Soviet Union for its widespread harassment, imprisonment and physical ill-treatment of people such as the well known Anatoly Shcharansky; the Russian human rights campaigner, Malva Larda; the well known Russian Orthodox activist, Viktor Kapitanchuk; and Zinovy Krasivsky and Olha Matusevych, who are members of the Ukrainian Helsinki monitoring group, as well as others ill-treated for their non-violent exercise of their human rights, and urges the Canadian delegation to the Madrid Conference in November to make these views known to the delegates from the U.S.S.R.

*З нагоди Воскресення Христового*

**ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ**
**ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ**
**у Саскатуні**

шле найкращі побажання

ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ СОЮЗУ, ЇХ РОДИНАМ, РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛА „ПРОМІНЬ" І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ РАДІСНЕ

Христос Воскрес!

**Маруся Воронюк,** голова — **Марія Гарбус,** секр.

*З нагоди Воскресення Христового*

**ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ**
**у Волей, Б.К.**

*засилають святочний привіт*

Центральній управі Союзу Українок Канади, всім членкам Союзу по відділах та їх родинам

Христос Воскрес!

**Марія Сташин,** голова — **Марія Боднарчук** реф. „Променя"

**ВІДДІЛ ІМ. МАРІЇ МАРКОВИЧ**
**в Канорі, Саск.**

*з нагоди Воскресення Христового*

*вітає*

духовенство УПЦеркви, центральний провід Союзу Українок Канади, редакцію „Промінь", членство по відділах та їх родини традиційним —

*ХРИСТОС ВОСКРЕС! —*
*ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

*З Днем Світлого Воскресення Христового*

**ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ**
**в Вернон, Б.К.**

*засилають щиросердечні побажання*

ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ УПРАВАМ, РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛА „ПРОМІНЬ", ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ ПО ВІДДІЛАХ, ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ І УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ ПО ВСЬОМУ СВІТІ

Христос Воскрес!

## ВИСЛІД ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Жюрі конкурсу з фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих у складі: д-р Ася Гумецька, д-р Лариса Онишкевиш і д-р Мирослава Знаєнко після прочитання надісланих на конкурс творів 12-ти авторів, признало:

Перше місце: за повість „Йдемо власним шляхом" — автор Іван Смолій.

Друге місце: за оповідання „Витязь лицарського турніру" — автор Володимир Барагура.

Третє місце за оповідання „Плач новобранця" — автор Віталій Бендер.

Крім того жюрі відзначило твір „Пориви" — автор Юрій Тис.

Відзначено теж оповідання для молоді „Казка про гордого боярина Марка Путятича", „Срібна гривна", „Характерник з Січі" і „Гетьманська булава" — автор Віктор Гриньовський.

Грошові нагороди:

Іван Смолій за перше місце — 500.00 дол.

Володимир Барагура за друге місце — 200.00 долярів.

Віталій Бендер за третє місце — 100.00 дол.

Нагороди будуть вручені під час XIX Конвенції СУА, яка відбудеться 23-25 травня, 1981 року у Філядельфії. Докладний час і місце будуть подані згодом.

---

## СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ НА ІСТОРИЧНУ ПОВІСТЬ АБО ОПОВІДАННЯ

Згідно з бажанням фундаторів, твір повинен мати позитивне, державницьке насвітлення, при чому тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Твори у трьох примірниках, переписані на друкарській машинці треба надсилати до 31-го грудня 1981 р. Допускається до конкурсу теж друковані твори. Склад жюрі буде поданий своєчасно. На нагороди передбачено $800.00.

Заохочуємо письменників до участи та просимо надсилати твори на адресу:

UNWLA
108 Second Avenue.,
NEW YORK CITY, N. Y. 10003


З світлим празником Воскресення Христового

**Відділ ім. Лесі Українки у Виндзорі**

вітає

ПРОВІД І ДУХОВЕНСТВО

УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, ЦЕНТРАЛІ

СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СУС-ТУС, СУК., СУМК, ЧЛЕНСТВО

ПО ВІДДІЛАХ, РЕДАКЦІЮ „ПРОМІНЬ"

традиційним

**Христос Воскрес!**

# Звіт Пров. З'їзду Союзу Українок в Б. К.

Провінційний З'їзд Союзу Українок в Брит. Колюмбії відбувся під час З'їзду складових організацій СУС в днях 17, 18 і 19 жовтня в авдиторії собору Пресв. Трійці у Ванкувері.

В п'ятницю вечером відбулась реєстрація гостей, оглядини філії музею, а потім Музейний Комітет подав чай, при якім відбулась товариська гутірка.

В суботу, 18 жовтня, о год. 11:00 сесію відкрила голова Провінційної Екзекутиви пані Марія Вакалюк. Молитву перед нарадами провів о. прот. П. Бублик. Вшановано покійних членок хвилиною мовчанки. До президії З'їзду увійшли о. прот. і добр. Бублики, голова Союзу Українок Канади Надія Боднар, яку п-і Вакалюк вшанувала корсажем, голова відділу Лелія Митрук, діл. секр. Є. Єлиняк, від ТУС — В. Дзюбенко, гість доповідач Тарас Удод, голова СУМК Робін Дейнс, референтка Муз. Фундації Люба Кут. Секретарками З'їзду були пані: А. Бойчук і Г. Токарик. До номінаційної комісії дібрано пань М. Лебедович і А. Ратковську, на „скрутенірок" — М. Буряник-Мисак, Є. Єлиняк і добр. К. Бублик. До резолюційної комісії увійшли — Н. Боднар, Л. Митрук, Т. Удод, Кен Смит і Василь Дзюбенко.

Сесію Союзу Українок перепроваджувала голова Марія Вакалюк. Наради почали відспіванням гимну Союзу „За нами, сестри". По прочитанні і прийнятті звітів діяльности Пров. Екзекутиви та писемних звітів відділів, голова М. Вакалюк прочитала склад Пров. Екзекутиви на наступну каденцію 1980 - 82:

Уступивша голова — Марія Вакалюк, голова — Олена Дзюбенко, заст. голови — Настя Воробець, Емілія Чуйко, Л. Круліцька, кор. секретарка — Галя Токарек, касирка — Марія Антонішко. Комітет філії музею — Катерина Кірстюк, Анна Мануша, Кароліна Демйон, Марія Захарук, Люба Кут, Марта Лебедович, Меланія Буряник-Мисак, Марія Боднарчук.

Референтки: культ-освіти — Марта Лебедович, консументів — Марія Захарук, архіву — Люба Кут, журнала „Промінь" — Анна Бойчук, СУМК — Доця Смит, багатокультурности — М. Лебедович і Лелія Митрук, прав людини і сусп. опіка — Люба Кут, Жіноча Рада — Галя Токарик, члени відділу ім. Лесі Українки — Ванкувер, ім. Олени Пчілки — Бирнабі, ім. Ольги Кобилянської — Волей.

Контрольна комісія — Марія Микисей, Марія Боднарчук і Кароліна Демйон. Окружні представниці: Марія Савіцька — Фрейзер Велей, О. Заразун — Острів Ванкувер, Софія Князь — Келовна і Вернон, Марія Пасічнюк — Кемлупс.

На закінчення виборів новообрана голова Пров. Екзекутиви О. Дзюбенко склала подяку З'їздові за вибір і довір'я та зробила кілька заміток до успішної діяльности Екзекутиви у майбутньому.

По вечері, голова Союзу Українок Канади Надія Боднар, поділилась плянами та проєктами праці Союзу. Журнал „Промінь" відмічує своє 20-річчя, до якого членство у відділах поставилось з належною увагою. Опо-

**Склад Провінційної Екзекутиви Союзу Українок на Брит. Колюмбію у Ванкувері.**

**Бувші голови Пров. Екзекутиви на Б. К. Зліва направо: Марія Вакалюк — 1968 - 72, 1976 - 80; Галя Токарик — 1956 - 60, Надія Боднар — голова Союзу Українок Канади, Олена Дзюбенко — 1980, Павліна Клюкевич — 1964 - 68, Люба Кут — 1972 - 76. Докія Масцюх не була присутня.**

віла про працю над Довідником. Над історією Союзу Українок „Півстоліття на громадській ниві" працює ред. Н. Когуська, докінчує її, пороблено заходи щоб вийшла вона мовами українською і англійською. Пані Дженіс опрацьовує шкільні матеріяли з „Променя". Централя перевидає програму на концерт Св. Миколая. До повної президії Консисторії УГПЦ Собор вибрав двох членок С.У.К. Централя упорядковує архіви і приміщує їх у Музею в Саскатуні. Черговий Крайовий З'їзд Союзу відбудеться в Едмонтоні в вересні 1981 року на якім буде відмічено 50-річчя СУМК.

Марія Михайловська оповіла дещо про свою поїздку в Україну.

В неділю 19 жовтня відбулася в Соборі Служба Божа, яку відправив прот. П. Бублик в сослуженні о. прот. П. Сацевича. Співав хор під управою М. Мамчура. По Богослуженні обід відбувся в авдиторії. При вході до залі пані Л. Круліцька вшанувала корсажем всіх бувших голів. Господинею обіду була Лелія Митрук, яка представила гостей за головним столом. Від громади привітав зібраних заст. голови М. Мамчур.

Пообідню програму проводила Марія Вакалюк, в яку входило дві доповіді. Першим промовляв Тарас Удод, де між іншим підкреслив, що наша молодь стоїть осторонь від церкви не розуміючи української мови. Висловив думку, що мусить бути більший контакт між церквою і молоддю і що може часом треба буде вживати більше англійської мови. Дати нашій молоді нагоду брати більшу участь працювати разом, бо молодь має енергію та ентузіязм до праці.

Голова Союзу Українок Канади Надія Боднар виголосила коротку змістовну доповідь. Вона підкреслила, що наша церква і наша організація дбають про свою молодь. Ми побудували для них авдиторії, де молодь може гуртуватись, подбали, що українська мова викладається в державних школах, а молодь зі своєї сторони повинна більше цікавитись нашим життям, нашою культурою, а також вивчати українську мову.

Наступною точкою програми було вшанування бувших голів Пров. Екзекутиви. Відзнаку вручувала голова Союзу Надія Боднар в такім порядку: Галя Токарек — голова від 1956 - 1960, Докія Масцюх — голова від 1960 - 1964, Павліна Клюкевич — 1964 - 1968, Марія Вакалюк — 1968 - 1972, Люба Кут — 1972 - 1976, Марія Вакалюк — 1976 - 1980.

Олена Дзюбенко представила Галю Токарек як першу голову Пров. Екзекутиви, яку вшановано за її заслуги і працю на З'їзді грамотою почесної голови. Надія Боднар сказала, що нема такої грамоти, щоб вручити в цей момент за такі заслуги. По цім пані Токарек склала подяку та переповіла дещо про початки Пров. Екзекутиви від 1956 року та різні труднощі. Тепер Екзекутива одержала „ґрент" на $1,500 і можливо буде привести філію музею до ладу.

Концертову частину проводила Марія Вакалюк. Концерт відбувся силами сумківської молоді Ванкуверу і Волей. По концерті п. В. Дзюбенко прочитав спільні резолюції. Анна Бойчук прочитала склад новообраної управи управи Провінційної Екзекутиви на Бр. Колюмбію.

Олена Дзюбенко перевела розігравку. Марія Вакалюк склала подяку всім за участь у Ювілейнім З'їзді, всім тим, що причинились в будьякий спосіб до його успіху. Зокрема щира подяка відділові ім. Л. Українки за смачний обід.

Кінцеве слово подяки склала новообрана голова Олена Дзюбенко — голові Союзу Українок Канади Н. Боднар, Тарасові Удодові та учасникам концертової програми.

**Анна Бойчук,** секр. З'їзду

*В днях світлого Воскресення Христового*

**ЦЕНТРАЛЯ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ**

щиро вітає

Первоієрарха Блаж. Митрополита Андрея, Єпископат, Консисторію, духовенство УПЦ, управи складових організацій СУС, членство, редакції українських часописів, ввесь український народ в Україні і по всьому світі радісним —

Христос Воскрес!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ В КАНАДІ, ЕДМОНТОН

**Ото Єринюк,** голова

**Ф. Пелех,** секр.

## 25-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ П-ВА ІВАНА І НАДІЇ ПЕНЮК

День 28-го вересня 1980 року залишиться радісною згадкою на все життя Івана і Надії, бо цього дня їх сини Богдан і Володимир з ювілейним комітетом при співучасті сестри, друзів і знайомих зарядили ювілейну несподіванку 25-ліття їхнього подружнього життя.

О годині третій пообіді в Соборі св. Володимира в Гамільтоні в присутності синів, родини і друзів о. Микола Равлюк відслужив вдячний Молебень за здоров'я ювілятів, привітав їх і побажав доброго здоров'я ще на довгі роки життя. Хористи, хоч і в малій кількості, під вмілим керівництвом пана Макара Сушка побожно й мелодійно проспівали Молебень. Ювілейна гостина відбулася в „Пиґ енд Висл Готел". Тому що готель, в якому відбулася ювілейна гостина в місті Бурлингтон, то забрало доброї півгодини поки всі гості з'їхались і засіли до столів. Господар гостини, пані Орися Сушко, привітала Надію й Івана і гостей та попросила о. Миколу поблагословити страви. Піднесла „тост" за здоров'я ювілятів а всі присутні проспівали „На многі літа". По споживанні смачних страв, яких було надзвичайно багато, пані Сушко представила гостей за головним столом, а саме, сестру ювілятки, пані Катю Дусько з мужем Юрієм, вона ж і дружка, дружбу Івана Кочергу з дружиною, з Монтреалу, маму і тата ювілятки, п-во Ковриги, синів ювілятів, Богдана і Володимира, а з другої сторони, брата ювілятки, Григорія Ковригу з своєю родиною. Далі, пані Сушко, звертаючись до ювілятів, сказала, „Надя і Іван, дозвольте нам перенестись думкою у Ваше минуле, 25 років назад, то хоч коротенько переглянути пройдений шлях Вашого життя. Всі, ми, знаємо що життя це боротьба і за цих 25 років на шляху Вашого подружнього життя були світлі і радісні моменти а може були й сумні. Одначе, Ви, Надя і Іван, подали собі руки, і рішили йти все своє життя разом, незважаючи на різні життєві труднощі і дійшли до сьогоднішнього дня щасливо. Дещо більше нам розкаже про життєвий шлях Наді і Івана їх кум і добрий приятель, Петро Каліщук". Хоч наші ювіляти походять з протилежних кінців України, Надя з Харківщини а Іван з Буковини, пан Каліщук доказував їх родовиту близькість, а також доводив, що прапрадід Івана походить з козацького роду, поселившись на Буковині в часи Мазепи. Далі, пан Каліщук, з ноткою гумору, розказав пройдений шлях ювілята з Буковини, через Київ, Німеччину, аж в Канаду до Торонта, а потім до Монтреалу, де і знайшов свою гарну і до всіх справ вирозумілу дружину. Про ювілятку, Надю, пан Каліщук розказав, що вона ще неповнолітньою дівчиною разом з батьками, небажаючи залишитись при відступі німецьких армій, під ясним сонцем Сталіна, бо воно їх забагато припікало, помандрувала на захід аж до Франції. З Франції Надія виїхала в Канаду, а до одного року забрала і родичів. Тут вона зустрілась з судженим Іваном і вони одружились. Окремо треба згадати, що Надя від часу свого приїзду належить до Союзу Українок Канади, спочатку в Монтреалі а тепер в Гамільтоні і майже без перерви виконує обов'язки рекордової секретарки. Також співала в церковному і світському хорах бо має гарний мелодійний голос.

По закінченню промови пана Каліщука о. М. Равлюк зложив привітання від Собору Св. Володимира а також від своєї родини. Привітання склав диригент пан Макар Сушко від своєї родини і зазначив, що ювілятка від свого приїзду в Гамільтон вступила до хору і дуже сумлінно ствиться до своїх обов'язків. Гарно і радісно було ювілятам і усім гостям слухати як їх старший син, Богдан, чистою українською мовою від себе і свого брата, Володимира, склав привітання для родичів в день їхнього ювілею, дякував їм за турботи, піклування і добре виховання його і брата. Сестра ювілятки, Катя, склала привітання від дружбів і всієї родини. Багато ще було привітів від друзів і добрих приятелів між якими є пані Анна Кіт, яка склала привітання від своєї родини, ювілейного комітету, і від усіх гостей вручила подарунок. Було також багато подарунків від батьків, брата, сестри і від кумів.

Ювілятка, Надія, приємно-зворушливим голосом подякувала о. Равлюкові за Молебень і привітання, родичам, родині, ювілейному комітетові і всім присутнім шановним гостям. Дякувала також кухарці за смачну вечерю. Окремо подякувала кумові Каліщукові за дуже змістовну промову, такої ювіляти не сподівались. Далі, під звуки музики відбулась забава, а дехто приємно проводив час споминами про минуле.

**Присутній**

---

## ЮВІЛЕЙ П-ВА ДМИТРА І ОЛЕКСАНДРИ ПРИГОРНИЦЬКИХ ТОРОНТО

В суботу, 9 листопада 1980 р. відбувся в Катедрі Св. Володимира в Торонті Молебень за здоров'я нашого члена, Дмитра Пригорницького в його 80-ліття життя та його дружини Олександри в 75-ліття її народження.

Після Молебня, в авдиторії Катедри відбувся бенкет на честь Ювілятів. Господарем цього вечора, був наш довголітній член Панас Степура, президент Кредитової Спілки „Союз".

Отець Дмитро Фотій поблагословив смачно приготовлену трапезу. Він же мав і головне слово до Ювілятів, бо знав їх ще з 1952 року, коли прибули до Торонта. Пан Пригорницький від 1953 року по сьогодні, був урядником при Катедрі Св. Володимира. Уміло працював при фінансах. Всі роки був членом Управи катедральної громади. Катедральна громада дуже різнородна в своїх фінансах та господарці, але ніколи не мала якихось неточностей у цій галузі, завдячуючи се чесній і акуратній

праці Дмитра Пригорницького, до якого усі відносились з повним довір'ям.

Дмитро Пригорницький завжди зрівноважений, спокійний, зосереджений, часто сидів над отими „нудними" книгами й виводив усе на чисті води. Часом сидів і по півдня та дошукувався в тих числах, щоб знайти недорахованого цента. У цій роботі, впродовж років, працювали ще й інші дуже чесно й віддано, як: бл. п. Семен Олійник, Микола Сакалюк, Іван Радкевич — наш дяк, а зараз Борис Оранський та Василь Руденко.

Коли було потрібно якоїсь розсудливої поради на засіданнях Управи, то думка Дмитра Пригорницького була розсудлива, розумно висловлена й члени Управи радо вислухали.

Дружина Олександра активна в С.У.К. відділ ім. Кн. Ольги. Ми її часто бачили при корисній праці, та найбільше в кухні. В останньому році, вона очолювала нашу кулінарію на „Каравані", 9 днів. Вона й у Братстві активна.

П-во Пригорницькі заслужили на пошану при Катедрі, тому й громадянство достойно вшанувало їх. Було понад 22 промовці: Володимир Іваницький, голова катедральної громади, о. Дм. Фотій, Павло Кіт — директор Кредитівки, де останні роки працював Дмитро, Ол. Сосна з Ошави, о. Тарас Славченко з Ошави, Таїса Копил — С.У.К., М. Муха від Братства Св. Володимира, Микола Гетьманчук від Волинян, Кучеряванко — краян, Микола Латишко — син, о. Ю. Ференсів — настоятель Катедри, він же й вручив грамоту від Архиєпископа Миколая, П. Дідковський — голова катедральної громади Пресвятої Трійці у Вінніпезі — друг давніх часів, Віталій Бендер, Володимир Корженівський, Маслівець вручив прекрасну картину в подарунок, він же був головою Ювілейного Комітету, Панас Степура привітав і передав портрет від Кредитівки.

Пані О. Пригорницька подякувала за квіти, що її вручили внуки та невістка (дружина внука Андрія). Подякувала громаді за честь, яку громада їм у цей день віддала. Були ще письмові привіти від Ордену Св. Андрея з Торонта, від Державного Центру та від приватних осіб. Слово Дм. Пригорницького було щире, зворушуюче, та не обішлось і без сліз.

З цієї нагоди п-во Пригорницькі склали пожертву на Катедру, як також по $80.00 на кожну пресу, яку вони передплачують. П-ство Пригорницькі, проживайте щасливо ще довгі роки! Показуйте прикладом молодшим, як треба працювати для рідної Української Православної Церкви!

**Добр. М. Фотій**

## У 80-ЛІТТЯ УРОДИН М. ТЕКЛІ ПАНЧИШИН
### ЕДМОНТОН

Дня 27 листопада сповнилось 80 років мого трудового життя, за що слава Богові. Того дня загостили до нас діти — два сини, невістка і онуки, щоб привітати мене з днем народження. Такої несподіванки я не сподівалася бо вони й так часто приходять до нас. Їх немає багато, лише два сини і двоє онуків.

Це гарно дожити до таких літ і радіти, тішитись своєю родиною. Дякую Господу Богу за своє здоров'я, якого ще трошки маю, але багато нема, лише трошки. Та я не піддаюся і не чекаю на смерть, хай смерть чекає на мене. Я ще багато ходжу до церкви і помагаю що треба при церкві. Я за мої прожиті роки посилаю $80.00 на „Промінь" з нагоди моїх уродин, $20.00 на ювілей „Променя", а $10.00 передплата на 1982 рік.

Щасти Вам Боже у Вашій цінній праці.

**М. Т. Панчишин,** Едмонтон

## СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ В СКАРБОРО

В неділю, 15-го лютого, жіноче товариство та СУМК, при церкві св. Анни в Скарборо, відзначили 110 роковини народження великої доньки України — письменниці Лесі Українки.

Після Служби Божої, о. прот. Ф. Легенюк відправив панахиду по славній поетесі та запросив парафіян до церковної залі на концерт у пам'ять Лесі Українки...

Підготовку свята, жіноче товариство доручило пані Вірі Марандюк і вона, разом з сумківцями підготовила програму свята. Моторні сумківки прибрали святочно сцену. Поруч розкішних квітів, поставили портрет Лесі та обгорнули його вишитим рушником. Біля портрета видніється чудовий кольоровий напис у рамці зі словами Лесі:

„За правду, браття, єднаймось щиро.
Єдиний маєм правий шлях,
Єдину, браття, всі маєм віру,
Єдине серце у грудях".

Цей мистецький напис виконала наша талановита сумківка — Юлія Кукурудза.

Програмою свята керувала Ліза Бот. Вона попросила Віру Марандюк ознайомити присутніх з біографією й творчістю поетеси.

Потім голова відділу С.У.К. в Скарборо — Таня Козурко прочитала: „Слово, тим моя зброя".

Участь сумківців у святі, значно збагатила його програму. Сумківці виступали з деклямаціями поезій Лесі Українки. Гануся Чорна, Христина Федак, Андрійка Бот та Андрій Кукурудза — дістали від присутніх подяку оплесками.

Перед закінченням концерту, о. Федір гарно подякував жінкам і молоді за вшанування пам'яті незабутньої поетеси — Лесі Українки.

**Ліза Бот**

# Canada

## Чому ви живете тут?

Може, ви народились тут.
А може ні.

Однак ви живете тут тому, що ви,
або ваші предки, вибрали Канаду,
як країну великих можливостей.

Країна свободи та сприятливих умов.
Країна, яка приймає і шанує людей всіх рас,
віровизнань і культур.

Ось чому ми канадці.

Multiculturalism

Canada

# РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

## РОБЛИН, МАН.
## ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ

Річні збори відділу ім. Доньки України відбулися в церковній залі в присутности 14 членок. Збори відкрила голова пані Анна Горбай молитвою. Вшанували однохвилинною мовчанкою відійшовших у вічність членок, відспівали їм „Вічная пам'ять".

Секретарка прочитала звіт минулих річних зборів, відтак подала звіт цілорічної праці. Членки заряду та комітетів здавали звіти.

Діяльність товариства: за 1980 рік відбулося 11 місячних зборів, 2 спільних зборів, вечеря Щедрий вечір, вечеря-бенкет, пирогове пущення, продаж великодного печива і розігравка ковдри, спільне свячене, храмовий обід, одне весілля, 45-літній ювілей, вечеря на закінчення Рідної школи, брали участь на "Moonshine Daze" пекли хліб у печі, куряча вечеря, для отця і добродійки Труфинів, базар, розігравка і продаж печива, 2 поминальних обіди і 4 поминальних перекусок.

Відділ відсвяткував свята — Лесі Українки, Тараса Шевченка, Листопадове свято і День книжки.

Наш відділ посилав делеґатку пані Павліну Бугеру до Саскатуну на відкриття Музею і посилав делегатку пані Мирославу Горбай на Окружний З'їзд.

Представниці з Музею пані Люба Кут і п. Альберт Качковський відвідали наш відділ. Касирка — пані Леонтина Піць подала фінансовий звіт: Приходу в 1980 році було — $8,191.49, розходу — $6,733.40, в касі осталось — $1,458.09.

Товариство зложило пожертви на такі ціли: До церковної громади — $2,000.00, Музей — $252.00, Колеґію Св. Андрея — $40.00, Рідну школу — $300.00, „Промінь" — 15.00, Фундацію Тараса Шевченка — $100.00, організаційний фонд — $25.00, степендійлний фонд — $25.00, Товариство купило дароносницю для церкви.

Заряд на 1981 рік: Голова — Анна Горбай, заст. голови — Павліна Бугера і Євдокія Корчак, секретарка — Олена Клемецька, касирка — Леонтина Піць. Освітньо-культурний комітет — Павліна Бугера, Мирослава Горбай і Савеля Пиршеґа. Референтка журналу „Промінь" — добр. Марія Гнатів, Контрольна комісія: Мирослава Горбай, Марія Фітковська, Параскевія Капець.

Комітет оголошень — Павліна Корчак, Дорис Корчак, Параскевія Капець. Телефонічний комітет — Анастасія Болизюк, Марія Фітковська, Павліна Корчак. Комітет порядку і чистоти у церкві і залі — Євдокія Корчак, Мирослава Горбай, Анастасія Болизюк. Шавер-комітет — Анна Піць, Савеля Пиршеґа, Дорис Корчак, Христі Вовчук. Базаровий комітет і Сестриць — Євдокія Корчак, Марія Швайківська, Марія Проник, Текля Феденюк, Марія Хіць, Раїхта Лунґал, Анастасія Болизюк.

**О. Клемецька** — секр.

---

## САСКАТУН, САСК.
## ВІДДІЛ ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулись у неділю, 14 грудня 1980 р. при участі великого числа членок. Пані Анна Холод, голова відділу, відкрила і провадила зборами. Прот. М. Олесюк провів молитву і хвилиною мовчанки вшановано пам'ять покійних членок.

Пані Холод у своїм річнім звіті сказала, що вона старалась виконувати всі свої обов'язки з любов'ю до ближніх і в дусі науки нашої святої Церкви, та що вона з Божою допомогою і при співпраці щирих членок закінчує четвертий рік головства цього відділу.

Вона з'ясувала діяльність відділу за цілий рік підкреслюючи деякі важливі події. Рік 1980 був надзвичайним роком для саскачеванців, а особливо для нашої громади й відділу. З нагоди 75-ліття Провінції відбувся Український Православний Здвиг, впродовж цілого тижня у травні. Тут усі членки щиро попрацювали, щоб успішно цей тиждень відбути. Також з нагоди цього ювілею з великим успіхом відсвяткували „Павиліон Фолк Фест 80", Український павільйон „Київ" містився в Православній авдиторії. Тут всі українці мали свої мистецькі виставки і де членки угощували відвідувачів через три дні українськими традиційними стравами. Пані Анна Холод, наша голова, була амбасадоркою нашого українського павільйону „Київ".

Закінчуючи свій звіт Анна Холод щиро подякувала членкам за довір'я, кооперацію та солідну підтримку у всяких ділянках праці.

Звіти управи і референток та різних комітетів представили огляд цілорічної праці.

З нагоди 75-ліття Саскачевану вшанували членок віку 75 і вище. Наш відділ начислює 252 членок, з цього вписалось сім молодих дівчат. Щоб заохочувати молодих дівчат вступати в членство, наш відділ рішив видрукувати спеціяльні грамоти і вручувати новим членкам, на Членському чайнім прийняттю.

Членки брали участь в опереті „Думи мої" котру написала членка Марія Кіндрачук. Оперета була надзвичайно художньо сформована, якою любувались всі що мали нагоду бачити її на сцені.

За рік відбулось 10 засідань управи і 10 місячних зборів. Пересічно на збори учащає коло 70 членок.

Відбулись такі громадські імпрези: Свята Вечеря і Щедрівка, Місійний обід, Спільне свячене, бенкет для сумківців у час їхньої градуації, Свято День Матері, де вшанували найстаршу й наймолодшу маму і Храмове свято, в програму яких входили доповіді на тему дня. Відбувся чай членства де вшанували членок за 25-літню приналежність до С.У.К. і представили нових членок. З цього чаю весь прихід призначено на журнал „Промінь". Відбули День Подяки і двоє пущень та два чаї перед Різдвом і Великоднем. Влаштували сніданок для дітей в день їхньої сповіді і вечерю після їхньої коляди.

Святочно відбули прощальну вечерю для о. д-ра Г. Удода і родини та вечерю-прийняття для нового пароха о. прот. М. Олесюка.

Величаво відсвяткували 20-ліття нашого журнала „Промінь", де гостя бесідниця була запрошена редакторка пані Наталя Когуська.

Для придбання фондів відділ влаштовує всякі підприємства, так як весілля, ювілеї, вечері підчас базару і пущень, похорони та поминальні обіди. Вечері для членів ТУС раз у місяць. Випродаж писанок і печива на міській плезі. Три дні випродажі поживи на річному ярмарку „Ексибишон". Цей проєкт вимагав багато жертвенної праці, за те наша їдальня здобула широку славу, смачними українськими стравами, чистотою,

порядком та чемною обслугою. Всіх обідів разом за цілий рік було 53, а різних перекусок 21.

Взяли участь у Міжнароднім чаю, де жертвували печиво і працю. Весь прихід з цього чаю призначений на недорозвинених дітей.

Відділ опікується садочком і членки навчають у Недільній школі. Приготовили Великодні кошечки для хворих у шпиталях і домах для старших. Також відвідують хворих по шпиталях через цілий рік. Опікуються сумківцями через референток.

Вислали делеґаток на Пров. З'їзд і на Конґрес КУК. На Конґресі наша членка пані Марія Ткачук була вшанована врученням їй Шевченківської медалі.

Постарали нові меблі до резиденції для нового пароха.

У касі з 1979 р. осталось $12,579.81, приходи за рік 1980 $52,631.59, розходи за рік 1980 — $59,859.38, у касі залишилось $5,352.02.

Серед більших пожертв були такі: на Катедру Пресв. Тройці $15,500.00, церкву Всіх Святих — $2,000.00, Музей С.У.К. Саскатун — $3,500.00, журнал „Промінь" — $1,657.00, умеблювання резиденції — $5,00.00, для СУМК — $600.00, Ювілейний здвиг — $500.00, добродійні установи — організаційний фонд С.У.К. — $100.00, місійну радіо-передачу — $300.00, оселю „Зелений гай" — $300.00.

До управи на 1981 рік увійшли: Голова — Марія Воронюк, уступаюча голова — Анна Холод, 1-ша заст. голови — Анна Клапоущак, 2-га заст. голови — Ольга Кей, 3-тя заст. голови — Вікторія Рак, рекордова секретарка — Марія Гарбус, кореспондентська секретарка — Марія Дорош, касирка — Емілія Табашнюк.

Референтки: архіву — Марія Маков, бібліотеки — Анна Тріщук, умово хворих — Анна Янов, незрячих CNIB — Анна Папіш, бінґо — Вироня Лозова, журнал „Промінь" — Марія Гарбус, культурно-освітня — Йоанна Михайленко, молодшого СУМК — Розалія Кирильчук, музейної Фундації — Михайліна Гавриш, обідів і перекусок — Анна Ріпак, Представниці: до Жіночої Ради — Розалія Кренкі, садочка — Вікторія Бальон, старшого СУМК — Славка Олексин, чаїв — Славка Михайлюк і Михайліна Лабач, членства — Анна Гарасимчук, шкільництва — Вікторія Бальон, шпиталів — Михайліна Лабач, преси — Савеля Стечишин.

Голови Кружків: Риверс Дейл — Марія Маков, Плезент Гил — Марія Чуганюк, Нютена — Вероника Лозова, Бронскил — Кароля Завадюк, Вестмавнт — Марта Лазарович, Чорчил — Олеся Стефанюк.

Сестриці: почесні — Софія Ґрещук, Варвара Катеринич, Маланя Пігач і Анна Пігач. Діючі: — Михайліна Никифрук, Розалія Борса, Ольга Боднарчук, Домка Вівчар, Василина Букурак, Катерина Волощук.

Комітет майна кухні: Михайлина Никифорук, Розалія Борса, Марта Лазарович, Михайліна Лемко.

Контрольна комісія: Олеся Кіндрачук, Ольга Гавриш, добр. Софія Сенишин.

Представникі до КУК: Марія Дорош, Анна Папіш, Анна Михайлюк.

**Марія Гарбус** — секр.

## БЮКЕНАН, САСК. ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори жіночого товариства відбулися в Народнім Домі 2 грудня 1980 р. Голова пані Ю. Талпаш відкрила збори молитвою в присутності 14-ох членок і пару гостей. Секретаркою зборів була пані Анна Олійник, яка також звітувала про цілорічну працю відділу. Голова привітала членок і гостей і склала свою щиру подяку зарядові і всім членкам за добре відношення і кооперацію.

Діяльність товариства: Впродовж року відбулося 10 місячних зборів, та двоє засідань управи. Нашим головним проєктом цього року було поправити Народний Дім. Це діло ми довершили успішно. Прибито було новий „сайдінґ" і помальовано знадвору і в середині кухню і їдальню. Товариство доложило багато труду защо, разом з їх фінансовою підтримкою, належиться їм велике признання.

27-го квітня наш відділ відсвяткував 35-літній ювілей. На цю імпрезу прибула голова провінційної управи пані Анна Холод зі Саскатуну і деякі бувші членки з інших сторін. У церкві відслужив Богослуження о. В. Бойчук, а сумківці які щойно відбули свої наради („ворк шап") в Канорі, прибули до Бюкенан і відспівали Святу Літургію під проводом Тараса Удода. По Богослуженню всі перейшли до Народного Дому на обід. По обіді почалася святочна програма.

Ю. Талпаш представила пані Холод. Вона походить з околиці Доброновець недалеко від Бюкенан. Щирими словами вона привітала всіх присутніх і висловила приємність прибути до Бюкенан і відновити знайомство з членками відділу. По промові пані Холод висвітлювала прозірки, а відтак жінки подавали ювілейний торт і каву.

Тому, що в 1980 році провінція Саскачеван святкувала 75-літній ювілей, наш відділ також причинився до цього святкування. Ми разом із греко-католицькою громадою збудували на возі „фловт" присвячений українським піонерам. Їдучи в параді з іншими „фловтами" в змаганні ми виграли першу нагороду.

Інші імпрези, якими товариство залишилося були 50-літній ювілей подружжя панству Дутчакам, день уродин пані Анни Причак, весілля в Романюків, вечері, бенкети і забаву для ґрадуантів середньої школи. Також відбули Весняний чай на якім продавали великодне печиво, приготовили храмовий обід і вечерю на День Подяки.

На цих зборах заступниця голови пані Зеновія Дробот щиро подякувала голові пані Ю. Талпаш за її провід і віддану працю в товаристві протягом багато років. Відспівали всі „На многі літа" і доручили їй гарний дарунок від всіх членок на милий спомин. Ю. Талпаш подякувала за дарунок і прирекла по змозі дальше працювати при співпраці всіх членок.

Заряд на 1981 рік: голова — Юстина Талпаш, заступниця голови — Зеновія Дробот, секретарка — Анна Олійник, касирка — Ірина Скорець. Контрольна комісія: Анеля Котик, Марія Ґулуцан і Савеля Дорошенко.

**Ю. Талпаш** — голова

**А. Олійник** — секретарка

## Поправка

В ч. 2, на стор. 30 в описі „У перші роковини Лерія Олексина" має бути „на 23 році свого життя" в місцевості Гийґ, Саск.

## БЛ. П. КАТЕРИНА ВАСИЛИШИН
### Ґрімзбі, Онт.

По довгій та тяжкій недузі в шпиталі Св. Йосифа в Гамільтоні, Онт., упокоїлася Катерина Василишин.

Народилася Катерина в родині Андрія Ничкого і Марії Сувала в селі Породенко, повіт Яворів, 16 лютого 1900 р. У 1919 р. вийшла заміж за Дмитра Василишина. Були тоді тяжкі повоєнні часи, коли окупанти зачали господарити на нашій землі, і нашим людям прийшлося нелегко жити під польською займанщиною. Багато наших людей почали покидати рідні села і їхати у світ шукати вільнішого життя. І Василишини почали думати про це. Тож у 1928 р. Дмитро виїхав до Канади, залишаючи дружину з двома діточками, аж до 1939 р. коли і вона виїхала з дітьми до мужа в Альберту.

Приїхавши до Канади, Катерина з донею стала до праці у фармера, у Вітфорд, Альта. Працювали тяжко всі троє з надією, що Господь допоможе діждатись кращого життя.

По двох роках тяжкої праці перейшли на своє, купивши фарму у Сондент, Альта. Стало краще і відрадніше на своєму працювати. Однак інше горе — в Європі війна, перервались зв'язки зі сином, а мама, як мама, все одне на думці — як там її син — Стефан?

Загосподарившись на своєму, обоє вони включились в громадську працю, знаходять приятелів, як між своїми так і англійцьми чи іншими. Та все ж таки, їм так як іншим нашим людям мріялось про свою церкву, і коли почались заходи щодо будови церкви в Сіба Біч, Василишини стали членами фундаторами цієї церкви.

Покійний Дмитро разом з іншими членами працював при будові церкви безплатно.

У 1950 р. Василишини продали свою фарму і переїхали до Онтаріо в 1953 р. і купили овочеву фарму в Бімзвіл. Із самого початку свого побуту в цій околиці вступили в громаду св. Юрія в Ґрімзбі, і помагали по своїй змозі. Та горе не спало, як кажуть люди; Дмитро почав занепадати на здоров'ї, і в 1970 р. відійшов з цього світу.

Катерина залишилась сама на фармі, щаслива, що доня вже заміжня, недалеко від неї і не опустить її.

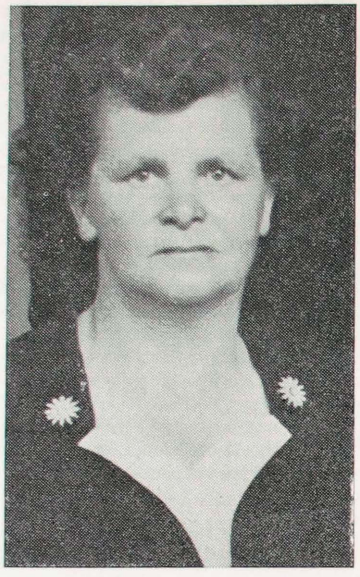

Так вона жила на фармі а діти і внуки помагали її аж до 1975 р., коли несподівано захворіла паралічем правого боку. Тоді дочка взяла її до себе, де вона прожила 3 роки. Тоді наступив другий, ще тяжчий параліч. Катерину забрали до шпиталю, де перебула майже 2 роки. 28 серпня відійшла там, де немає болю ні журби, прийнявши найсвятіші Тайни й Миропомазання.

У понеділок, 1 вересня була похована з церкви св. Юрія. Заупокійну Службу Божу відправили настоятель церкви о. З. Ревко і настоятель собору св. Володимира з Гамільтону о. Н. Равлюк, а дякував п. Йосиф Лисий, якому помагали хористи з церкви св. Юрія.

Поховано покійну на Квінс Лавн цвинтарі біля її мужа Дмитра.

Після похорону відбувся у церковній залі обід, який приготовили членки Жіночого Т-ва ім. Княгині Ольги. Господарем обіду був голова громади п. Василь Бойчук, який попросив о. Равлюка провести молитву, а після обіду кілька осіб до слова.

На похороні присутні і родина склали 146.00 дол. на пресу, а пані Пертак додала ще, щоб вислати по 50.00 дол. до „Українського Голосу", „Вісника" і „Променя", бо покійна любила їх читати.

Залишились в смутку дочка і зять — Юстина і Осип Пертаки, троє внуків і п'ять правнуків в Канаді. В Україні син Стефан з жінкою, один внук і два правнуки та сестра Розалія. Старший брат Катерини помер кілька місяців перед нею.

Вічна їй пам'ять!

* * *

### ПОДЯКА

Сердечна подяка від нас отцям настоятелям Н. Равлюкові і З. Ревкові за щирі молитви у відправах і словах потіхи, п. Лисому за дяківство а хористам за поміч у співі. Дякуємо голові громади п. Бойчукові за проведення обіду, а жіночому Т-ву за приготовлення обіду. Дякуємо нашій родині, односельчанам і добрим приятелям за квіти, молитви і щирі співчуття по втраті нашої дорогої мами.

Хай Всевишній нагородить Вас усіх ласкою Своєю.

**Осип і Юстина Пертаки**

---

## БЛ. П. АНІСІЯ БОЖИК

Дня 31 грудня 1980 р. на 89 році упокоїлась бл. п. Анісія Божик, перестало битись струджене-зболене серце дорогої матері п-ва Петра і Надії Лукшів, проживши разом 42 роки. Муж покійної Анісії, Мирон упокоївся 29 вересня 1969 року.

Хуртовина Другої світової війни змела їх з затишного волинського родинного та багатого гнізда і понесла у світ, в невідоме, непевне. Дорогою була їм рідна земля, не словом а ділом з крісом у руках боронив її бл. п. дядько Мирон в часі Визвольних змагань. І знову вдруге прийшлось прощатись з ближчою та дальшою родиною з болем та сльозами (особливо бл. п. тітка оплакувала своє життя) своє рідне село Семеренки, свій важкою працею здобутий маєток. Обидвоє вони утішались великим респектом та пошаною, не тільки вдома в Україні, але й тут в Едмонтоні. Їх дім був завжди відкритий, особливо духовенству, владикам. Щирі та жертвенні були вони до українських національних потреб. Бл. п. Анісія і Мирон були глибоко релігійними людьми. З молитвою на устах та працею в руках пройшли довге життя. Заопікувались вони своїм своїм племінником та його дружиною в тяжкі роки скитання.

Дорогі Надіє і Петре — хай цих пару слів згадки про покійних за-

(Докінчення на стор. 33)

# КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У світлу пам'ять мого дорогого мужа, Стефана Заліщука, який упокоївся 5 серпня 1962 року, складаю китицю нев'янучих квітів та засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Василина Митрополит, Кортеней, Б. К.

— — — — —

У другі роковини смерти моєї дорогої дружини, мами і бабусі, бл. п. Юзефи Цибак, яка упокоїлась 3 квітня 1979 року, складаю нев'янучий вінок і засилаю $25.00 на журнал „Промінь".

Михайло Цибак і діти, Виндзор, Онт.

— — — — —

У світлу пам'ять наших дорогих незабутніх батьків, бл. п. Дмитра і Марії Фербеїв, які упокоїлись в місяці квітні 1961 року, засилаємо $20.00 на пресовий фонд журнала „Промінь".

Дочки: Леся Івасюк і
Наталка Мельничук, Едмонтон

— — — — —

Кладу нев'янучий вінок у пам'ять моїх дорогих батьків — мама Параскевія і тато Никола Гнядиї, які упокоїлись у Гефорд, Саск., у світлу пам'ять покійних замість китиці квітів, складаю на прес. фонд журнала „Промінь" $20.00.

Покійним вічна пам'ять.

Олена Багрій, Саскатун

— — — — —

Зберігаючи світлу пам'ять моїх дорогих, які відійшли з цього світу: мужа Йосифа, родичів Теодосії й Івана Хохоляків та інших рідних замість квітів на їх могили складаю $25.00 на журнал „Промінь".

Марія Ортинська, Канора

— — — — —

Вшановуючи пам'ять всіх мені дорогих, які відійшли від нас у вічність, складаю нев'янучий вінок і засилаю $25.00 на журнал „Промінь".

Стефанія Хохоляк, Канора, Саск.

— — — — —

У десяті роковини кладемо китицю рож на могилу нашої дорогої дружини, мами і баби, бл. пам. Людвіґи Котишин з Мирнам, Альберта, яка відійшла від нас 24 березня 1971 року, в її світлу пам'ять засилаємо $25.00 на журнал „Промінь".

Василь Котишин — муж,
діти і внуки, Мирнам

— — — — —

Відділ ім. С. Стечишин у Келовна, Б. К. з глибоким жалем прийняв вістку про смерть бл. п. Єлисавети Єлиняк, яка була нашою членкою Централі Союзу Українок Канади, замість квітів на свіжу могилу і в незабутню пам'ять покійної, складаємо $10.00 на „Промінь". Пам'ять про неї збережемо у своїх серцях.

Родині складаємо глибоке співчуття.

За відділ — Розалія Петращук, референтка

— — — — —

У світлу пам'ять моїх дорогих батьків Стефана й Аделі Савчуків. Тато Стефан упокоївся 17 березня 1975 року, а мама Аделя 17 квітня 1968 року складаю китицю нев'янучих квітів і засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Сесилія Криптул, Вернон, Б. К.

Складаю нев'янучий вінок у пам'ять моїх рідних: тата — бл. п. Федора Калина — упокоївся 5-го січня 1964 р., мами, бл. п. Василини Никіфорук — 19 листопада 1979 і первої сестри бл. п. Марії Котик (з дому Сопотик) — 26 червня 1975 р. в їх пам'ять складаю $25.00 на „Промінь".

Роман і Ольга Никіфоруки з дітьми,
Ричард, Саск.

— — — — —

Відділ ім. Марії Маркович у Канорі, Саск. кладе китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу незабутньої Єлисавети Єлиняк, заслуженої в рядах Союзу Українок Канади провідної членки, диригентки і виховниці молоді, яка упокоїлась в Едмонтоні 1 листопада 1980 р. і засилає в пам'ять покійної $25.00 на „Промінь".

За відділ — Л. Левко, рефер.

— — — — —

У світлу пам'ять моїх дорогих незабутніх родичів — мами Осипи, яка відійшла у вічність 1960 року, а тата Семена Ковбля, якого попрощали ми на самий Святий Вечір 1966 року, складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дочка Оля Карманін — Торонто

— — — — —

У треті роковини упокоєння мого дорогого мужа, бл. п. Михайла Мазуркевича, який упокоївся 21 квітня 1978 року, в його світлу пам'ять складаю нев'янучий вінок — $30.00 на журнал „Промінь".

Засмучена дружина Олена Мазуркевич,
діти з родинами, Едмонтон

— — — — —

Членки відділу Союзу ім. Доньки України в Реджайні, Саск., складають нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої дорогої членки бл. п. Марії Філик, яка упокоїлась 17-го лютого 1981 р. В її світлу пам'ять засилаємо $10.00 на „Промінь".

Г. Клапущак, голова
К. Пасека, секр.

— — — — —

Членки відділу ім. Доньки України в Реджайні, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої дорогої членки бл. п. Єви Буcько, яка відійшла у вічність 20 січня 1981 р. В її світлу пам'ять засилаємо $10.00 на „Промінь".

Г. Клапущак, голова
К. Пасека, секр.

— — — — —

У другі роковини упокоєння нашого дорогого: мужа, дітям батька і дідуся бл. п. Василя Григоряка — Торонто, який відійшов від нас 21 березня 1979 року в його незабутню світлу пам'ять складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $35.00 на журнал „Промінь".

Дружина Стефанія Григоряк,
А. Балан з родиною,
А. Волошин з родиною — Торонто.

— — — — —

У світлу пам'ять нашої дорогої нам мами Марії Ягольницької, яка відійшла від нас 3 листопада 1980 року, кладемо китицю нев'янучих квітів і засилаємо $40.00 на журнал „Промінь".

Доньки: Катерина Маковська, Віра Дербавка,
Олеся Ортинська, Галя Кожушка,
Канора, Саск.

## У ДЕСЯТИЛІТТЯ УПОКОЄННЯ

Вже десять літ проминуло, коли наша мама від нас відійшла. Так швидко роки проминули, а здається недавно між нами була.

Наші серця огорнулись смутком, горем і жалем, віра в Бога дала силу перенести її втрату, але спомином живим залишилась в нашім серці. І дня того в роковини помолимось Богу, різні думки-згадки пролинуть з минулих днів, про Тебе — незабутня Мамо.

Дочка Галя Котишин-Маріянич,
Ту Гилс, Альберта

## КЛАДЕМО КИТИЦЮ КВІТІВ

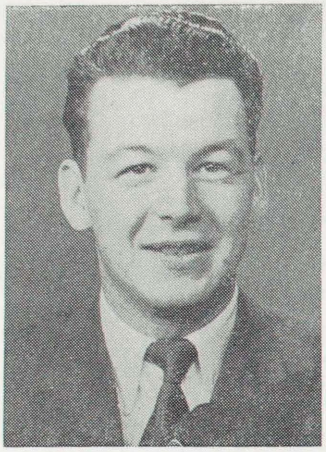

Кладемо китицю весняних квітів у першу річницю упокоєння нашого дорогого та любого сина Івана Розновського, який упокоївся 9 березня 1980 р. в Принц Алберт, залишивши в глибокому смутку своїх батьків, дві сестри і два шваґри, у світлу пам'ять покійного сина складаємо $30.00 на журнал „Промінь".

Хай милосердний Господь - Бог прийме душу його там, де всі праведники спочивають.

Тато і мама Розновські, сестра Параскевія і шваґер Михайло Серіянко, сестра і шваґер Ніл Ледрий, Саскатун.

## СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ Д. ҐУЛУЦАНА

Дня шостого квітня 1979 року, в дорозі до родичів раптово закінчив свій вік дорогий наш зять Дмитро Ґулуцан, якого згадуємо, як молоду примірну людину, який працював для свого народу на полі освіти.

Залишив він нас, дружину, нашу доню Василину, дітей, сестер і братів в глибокому смутку. У світлу пам'ять покійного складаємо нев'янучий вінок $10.00 на журнал „Промінь".

Іван і Марія Григори,
Ніпавин, Саск.

---

Кладу нев'янучий вінок на свіжу могилу моєї дорогої сестри, бл. п. Параски Гунчак, яка упокоїлась 8 грудня 1980 року в Едмонтоні та в незабутню пам'ять покійної складаю $20.00 на журнал „Промінь".

Сестра Анна Лазарович, Саскатун

— — — — —

У перші роковини нашої дорогої мами, Софії Хонько, яка упокоїлася 5-го квітня 1980 року, складаємо у світлу пам'ять покійної $25.00 на журнал „Промінь".

Дочки: Анна Данилович — Едмонтон
Павліна Мулька — Ту Гилс, Альберта

— — — — —

Кладу нев'янучі вінки у світлу пам'ять моїх дорогих: чоловіка Михайла Короля, який упокоївся 1976 року і дочку Олю Ґуляк, яка упокоїлась 1969 року, в їх пам'ять засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Юлія Король, Канора, Саск.

— — — — —

Кладу китицю весняних квітів у світлу пам'ять моєї дорогої незабутньої доні Віри Буряник і засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

М. Буряник-Мисак, Ню Вестминстер, Б. К.

Кладемо нев'янучий вінок у незабутню пам'ять дорогої дружини, мами і бабусі св. п. Єлисавети Охітви, яка упокоїлась у Виловдейл, Онт. 11 березня 1977, у дорогу нам пам'ять Покійної складаємо $30.00 на журнал „Промінь".

Муж Еміліян Охітва, дочка Оля Гамара і син д-р Павло Охітва з родинами,
Торонто

— — — — —

У світлу пам'ять найдорожчої сестри Василини Несмілої, яка упокоїлась 11 квітня 1971 року, замість китиці квітів складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Катерина Третяк — Ванкувер

— — — — —

У світлу пам'ять Марії Гавриш, Едмонтон, — кладу китицю нев'янучих квітів і засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

В. Доброліж, Едмонтон

— — — — —

У світлу пам'ять дорогого мужа, батька і дідуся, Василя Ґаука, який упокоївся 27 квітня 1980 року замість китиці квітів засилаю $25.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія Ґаук

# Вітаємо нових референток „Променя"

Цінну і важливу працю виконують при відділах референтки „Променя". З початком року майже кожний відділ почав свою працю для журнала почерез свою референтку. Деякі відділи на своїх річних зборах вибрали нових референток, а уступившим дали нагоду відпочити. Інші, ті, що лишились продовжують з посвятою працю для справ своєї самостійної преси.

Познайомтеся з новими референтками і дозвольте їм виконувати свої обов'язки.

Едмонтон — Відділ при Катедрі св. Івана
— референтка Леона Бриджес.
Сиррей-Волей, Б. К. — Відділ ім. О. Кобилянської
— рефер. Марія Боднарчук.
Келовна, Б. К. — Відділ ім. С. Стечишин
— реф. Розина Петращук.
Ванкувер — Відділ ім. Лесі Українки
— рефер. Анна Бойчук.
Ст. Кетерінс, Онт. — Відділ ім. Лесі Українки
— рефер. Т. Дем'яненко.
Транскона, Ман. — Відділ ім. Л. Українки
— рефер. Е. Гуменюк.
Принц Джордж, Б. К. — Відділ ім. Л. Українки
— рефер. Оля Винничук.
Ту Гилс, Альберта — Відділ ім. Лесі Українки
— реф. К. Паламарик.
Торонто — Відділ ім. Кн. Ольги
— рефер. д-р Зоя Плітас.
Принц Алберт, Саск. — Відділ ім. Кн. Ольги
— рефер. Є. Палідвор.
Ґронлід, Саск. — Відділ ім. Кн. Ольги
— рефер. М. Данилюк.
Тандер Бей — Відділ ім. Олени Пчілки
— рефер. Зеновія Зміївська.
Ошава, Онт. — Відділ „Барвінок"
— рефер. Наталя Давдс.
Брентфорд, Онт. — Відділ ім. Л. Українки
— рефер. А. Пережак.

Активно і з посвятою продовжують свою працю референтки з попередніх років:

Вінніпеґ — Відділ ім. Лесі Українки
— рефер. Марія Юрків.
Канора, Саск. — Відділи ім. М. Маркович
— рефер. С. Левко.
Вернон, Б. К. — Відділ ім. Кн. Ольги
— рефер. Н. Микитяк.
Гефорд, Саск. — Відділ ім. О. Басарабової
— рефер. Анна Ткачук.
Давфин, Ман. — Відділ ім. Лесі Українки
— рефер. М. Білоус і М. Андрейчук.
Тандер Бей, Онт. — Відділ ім. Доньки України
— рефер. М. Пресунька.
Монтреал — Відділ ім. Доньки України
— рефер. Т. Сидоренко.
Торонто — Відділ ім. Кн. Ольги — рефер. А. Бойко.
Гамільтон — Відділ ім. Лесі Українки
— рефер. Анна Корній.
Саскатун — Відділ ім. О. Кобилянської
— рефер. Марія Гарбус.
Лонґ Бренч — Відділ ім. Софії Русової
— рефер. Катерина Шумейко.
Норт Бетлфорд, Саск. — Відділ ім. О. Пчілки
— рефер. Кароля Білик.
Скарборо, Онт. — Відділ ім. Св. Анни
— рефер Ліза Бот.
Лондон, Онт. — Відділ ім. Кн. Ольги
— рефер. В. Калюжна.
Роблин, Ман. — Відділ ім. Доньки України
— рефер. добр. М. Гнатів.
Йорктон — Відділ ім. Олени Пчілки
— рефер. Орися Василишин.
Лашін, Кве. — Відділ ім. Кн. Ольги
— рефер. М. Клемба і М. Тіхонов.

Велике признання референткам за працю для „Променя". Читачок просимо не забувати заплатити за журнал на час. Кожна передплата мусить бути заплачена не пізніше як три місяці після дати. Як що когось з референток пропущено, просимо зголоситись.

**Редакція і адміністрація**

---

**Кладемо нев'янучі вінки у світлу пам'ять люб'ячих наших родичів — Олекси і Марії, родичів мого мужа Андрія й Єлени. В їх незабутню дорогу пам'ять складаємо $25.00 на журнал „Промінь".**

**Покійним вічна пам'ять.**

**Тома і Анна Холод,** Стирджес, Саск.

— — — — —

**Складаємо нев'янучі вінки у світлу пам'ять о. прот. Олександра Хом'яка і учителя Михайла Охітви. Ми відчуваємо велику втрату нашого пастиря і засилаємо свої глибокі співчуття добродійці та її родині.**

**Згадуємо теплими думками покійного учителя, Михайла Охітву, який навчав в рідній школі, проводив культурну і громадську працю, був ініціятором нашого товариства, якому тепер 50 років. Дружині і родині складаємо найсердечніші співчуття.**

**У світлу пам'ять покійних складаємо китиці нев'янучих квітів і засилаємо $25.00 на журнал „Промінь".**

**Членки відділу ім. О. Кобилянської,**
Вимер, Саск.

— — — — —

**У світлу пам'ять наших дорогих членок, які відійшли у вічність складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $25.00 на журнал „Промінь".**

**Членки відділу ім. Кн. Ярославни в Бруксбі, Саск.**
**Голова — Докія Возняк,**
**секретарка — Стефанія Панчук,**
**касирка — Надія Ціпивник.**

— — — — —

**Складаємо нев'янучий вінок у пам'ять нашої дорогої мами Софії Писемної, яка упокоїлася 29 серпня 1980 року: дорогого брата Ореста Писемного, який упокоївся 31 липня 1959 року, в їх світлу пам'ять складаємо $10.00 на „Промінь".**

**Василь і Марія Жук,** Прісвил, Саск.

— — — — —

**У восьмі роковини смерти моєї ніколи незабутньої дружини, бл. п. Теклі Жук, яка упокоїлась 15 серпня 1973 року в Ґронлід, Саск., у її світлу пам'ять складаю $10.00 на журнал „Промінь". Вічна їй пам'ять.**

**Касіян Жук,** Ґронлід, Саск.

— — — — —

**Кладу китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу бл. п. Марії Гавриш — Едмонтон і в незабутню пам'ять покійної складаю $50.00 на журнал „Промінь".**

**Наталя Бессі,** Едмонтон

## ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ „ПРОМЕНЯ"

Едмонтон — Відділ при Катедрі Св. Івана, рефер. Л. О. Бриджес — передплати ..... $130.00
Ту Гилс, Альберта — Відділ ім. Л. Українки, рефер. К. Паламарик — передплати ..... 205.00
Келовна, Б. К. — Відділ ім. С. Стечишин, рефер. Р. Петращук — передплати ..... 150.00
Саскатун — Відділ ім. О. Кобилянської, рефер. М. Гарбус — передплати ..... 220.00
Вінніпеґ — Відділ ім. Л. Українки, рефер. М. Юрків — передплати і прес. фонд 60.00
Торонто — Відділ ім. Кн. Ольги, рефер. А. Бойко — передплати — дві посилки 180.00
Принц Алберт, Саск. — Відділ ім. Кн. Ольги, рефер. Е. Палідвор — передплати ..... 30.00
Бюкенан, Саск. — Відділ ім. Л. Українки, рефер. Ю. Талпаш — передплати ..... 60.00
Едмонтон — Відділ ім. Кн. Ольги, рефер. Дора Воронюк — передплати ..... 30.00
Роблін, Ман. — Відділ „Доньки України", рефер. А. Горбай — передплати ..... 20.00
Лонґ Бренч, Онт. — Відділ ім. С. Русової, рефер. П. Дверничук — передплати ..... 40.00
Брентфорд, Онт. — Відділ ім. Лесі Українки, рефер. А. Перожак — передплати ..... 120.00

## ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД ВІДДІЛІВ

**Редвотер, Альберта** — Відділ ім. Ольги Кобилянської, прислала О. Івашків ..... $50.00
**Брендон, Ман.** — Відділ ім. Лесі Українки, секр. С. Павлишин ..... 30.00
**Вотерфорд, Онт.** — Відділ ім. Лесі Українки ..... 25.00
**Фовм Лейк, Саск.** — Відділ ім. Лесі Українки ..... 25.00
**Бюкенан, Саск.** — Відділ ім. Лесі Українки, рефер. Ю. Талпан ..... 25.00
**Вінніпеґ** — Відділ ім. Лесі Українки, рефер. Марія Юрків ..... 25.00
**Канора, Саск.** — Відділ ім. Марії Маркович, касирка Анна Стусик ..... 25.00
**Портедж ля Прері** — Відділ ім. Лесі Українки прислала Ахтемійчук ..... 25.00
**Вінніпеґ** — Провінційна Екзекутива Союзу Українок на Манітобу ..... 25.00
Мелфорт, Саск. — Відділ ім. Лесі Українки прислала пані Спелей ..... 5.00

## ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

Текля Панчишин — Едмонтон — з нагоди своїх уродин у 80-ліття — $80.00 і $20.00 прес. фонд з нагоди 20-річчя журнала — разом ..... $100.00
Оксана Соколик, Торонто, згідно з останнім бажанням матері бл. п. д-р Людмили Бризгун 100.00
Гафія Янішевська — Едмонтон — з нагоди дня уродин сестри П. Саламандик. Привіт в ч. 3 ..... 25.00
Євдокія Кіт — Веланд, Онт. ..... 20.00
М. Туртяк — Маямі, ЗСА ..... 20.00
Марта Савченко — Дависв'ю, Онт. ..... 15.00
Соня Винничук — Вернон, Б. К. ..... 10.00
Анна Хаба — Редвотер, Альберта ..... 10.00
Ольга Шуркова — Мисисаґа, Онт. ..... 10.00
Надія Сміюха — Портедж ля Прері, Ман. ..... 10.00
Добр. А. Апонюк — Давфин, Ман. ..... 10.00
Г. Маріянич — Ту Гилс, Альберта ..... 10.00
А. Байдала — Вегревил, Альберта ..... 10.00
Стефанія Ґорчинська — Канора, Саск. ..... 10.00
А. Кріль — Торонто ..... 10.00
Анаст. Мартинюк — Парма, Огайо, ЗСА ..... 5.00
Марія Король — Кемсак, Саск. ..... 5.00
Оксана Гупко — Монтреал ..... 5.00
Анна Магера — Кемсак, Сааск. ..... 5.00
Софія Степанюк — Мисисаґа ..... 5.00
М. Дверничук — Торонто ..... 5.00
П. Морін — Чиливек, Б. К. ..... 5.00
Дора Пасічник — Мейпл Ридж, Б. К. ..... 5.00
Емма Верхомин — Едмонтон ..... 5.00
Анна Кіндрачук — Єлов Крік, Саск. ..... 5.00
К. Мостовий — Виндзор ..... 5.00
Марія Павлек — Саскатун ..... 5.00
Марія Панас — Саскатун ..... 5.00
Марія Чайка — Саскатун ..... 5.00
Н. Зеленська — Давфин, Ман. ..... 5.00
Анна Федун — Торонто ..... 5.00
Ів. Пенюк — Гамільтон ..... 5.00
Міля Байдала — Вегревил ..... 5.00
Ольга Семенюк — Емесбурґ, Онт. ..... 5.00
Софія Литвин — Едмонтон ..... 5.00
Ангелина Павлик — Вінніпеґ ..... 5.00
Марія Костюк — Ту Гилс, Альберта ..... 5.00
П. Дивчук — Вернон, Б. К. ..... 5.00
Анастасія Косс — Едмонтон ..... 5.00
Марія Митран — Едмонтон ..... 5.00
Добр. О. Сацевич — Савт Бирнабі ..... 5.00
Добр. Емілія Труфин — Давфин ..... 5.00
Ґ. Хомик — Монтреал ..... 4.00

**По $2.00** склали: Г. Влад — Вінніпеґ, Леона Яворська — Монтреал, Марія Савчук — Монтреал, Марія Байдак — Вилі ля Саля, Кве., П. Климчук — Кемсак, Т. Белов — Ричмонд Гил, Б. К.

**В СПРАВІ ПРЕСОВОГО ФОНДУ: Ми не маємо слів, щоб висловити Вам, всім тим, що склали свої дари на журнал, як пресовий чи ювілейний фонд найщирішу подяку. Ми не все маємо нагоду Вам особисто подякувати, одначе хочемо Вас запевнити, що ці пожертви, це цемент, що держить при житті наш журнал.**

**Прийміть наше найщиріше спасибі.**

**Редакція й Адміністрація**

## ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ:

**Лорна Семко — Саскатун ..... 3**
**М. Корпан — Реджайна ..... 2**
**Орися Василишин — Йорктон ..... 1**
**Марія Стефанюк — Вінніпеґ ..... 1**
**Д-р Зоя Плітас — Торонто ..... 1**
**П. Оробко — Мелфорт, Саск. ..... 1**
**Т. Сидоренко — Монтреал ..... 1**
**Катерина Паламарук — Ту Гилс, Альберта ..... 1**
**М. Загребельна — Торонто ..... 1**
**Ю. Талпаш — Бюкенан ..... 1**
**Анна Бойко — Торонто ..... 1**
**Текля Кудрик — Ватсон, Саск. ..... 1**
**Т. Бовер — Монтреал ..... 1**

**Вітаємо нових передплатниць в рядах читачок журнала „Промінь". Сподіваємось, що знайдете в нім багато цікавого і при нагоді додасте своє.**

# Доповідь референтки Т. Сидоренко

**виголошена в день відзначення журналу „Промінь" на жіночих зборах ім. „Доньки України", Монтреал, 4 лютого 1981.**

Дорогі членкині відділу ім. „Доньки України"! Ми повинні плекати і розвивати між нами любов до нашої матері церкви, нашої культури, мови, мистецтва і літератури. Не може бракувати в наших домах українських газет, книжок і журналів. Тому я, як референтка журналу „Промінь" маю своїм милим обов'язком пригадати вам, що журнал „Промінь" — єдиний жіночий самостійницький журнал який виходить в Канаді. Ми всі повинні бути горді з нього. Ми повинні шанувати редакцію і адміністрацію і всіх працівників журналу, що віддають свої знання і силу і любов на користь нашому українському жіноцтву. Подбаймо щоб кожна українська жінка мала в хаті той журнал. Щоб він лежав на видному місці. Передплата виносить всього 10 дол. на рік, а матеріялу до читання так багато — різного і цікавого.

Треба не тільки передплачувати журнал, але і дописувати до нього. Допомагати грішми на видавничий фонд, знаходити нових передплатників.

Це ж наш журнал. Ми повинні його любити і допомагати щоб він був ще кращий.

Отож не занедбуймо, а працюймо і дальше щиро і чесно на користь нашому народу.

**Т. Сидоренко**

---

# З листів до редакції

Сенді Лейк, Ман.

До українських часописів,
Вінніпеґ:

„Український Голос" читаю впродовж 50-ти років, „Вісник" від 1940 року, а журнал „Промінь" від першого числа 1960 року.

„Український Голос" своєю появою кожним числом робив на мене приємне враження, коли приходив цей цікавий часопис до моєї канцелярії, або додому, то хотілось все інше лишити в роботі, чи яке заняття і читати „Український Голос". Таке саме приємне враження дає нам поява „Вісника" та „Променя".

Я вважаю, що ті українці, які через якісь причини не мали змоги читати цих часописів втратили дуже багато у своїм житті на полі української культури та церковного життя українського народу в Канаді.

З насолодою побачив я на сторінках Українського Голосу", що так багато жертводавців одгукнулись. Перший смолоскип до цього ювілею запалив Василь Буряник і з нагоди ювілею 70-річчя пожертвував за кожний рік одного доляра.

Моя дружина й я також бажаємо прилучитись до жертводавців п. В. Буряника та інших. В стані моєї емеритури, одержую чотири платні зсумовуючи нараховують $579.00. З цього роблю круглу суму і розділюю на три часописи по $200.00 на кожний.

З цієї нагоди бажаємо нашим видавництвам доброго економічного успіху та їх працівникам кріпкого здоров'я у їх великих завданнях. Хай Бог помагає! На многі літа!

**Петро і Катерина Колтуцькі**

Гамтон, Онт.

Хвальна Редакціє „Променя"!

Прийшов час відновити мою передплату довгоодержуючого „Променя". Я виписую цей журнал від часу його заіснування видання.

Є люди, що мало читають, але є і люди, що читають надмірно і підтримують українську пресу. Отже звертаємось і заохочуємо всіх наповнювати себе морально і душевно, читаючи добрі книжки включно з нашим відомим „Променем".

Редакції і адміністрації на чолі з редакторкою „Промсня" бажаю міцного здоров'я, життєвого успіху і многих творчих літ.

Щира подяка за Вашу тривку працю друкованого слова.

З пошаною,

**Оля Горегляд**

— — —

Відділ Доньки України, Монтреал

З нагоди Нового 1981 року редакції журналу „Промінь", управі і всім працівникам бажаю щастя, здоров'я та нових сил до так корисної ціннної праці і цікавої праці для нас всіх.

Висилаю $270.00 на нові й поновлені передплати, $29.00 на пресовий фонд.

Пожертви на пресовий фонд склали: Т. Дробот — $2.00, А. Бабляк — $5.00, К. Іванишин — $1.00, К. Савицька, А. Ґерич і К. Кошлай по $2.00, Т. Сидоренко — $5.00 і А. Векарчук — $10.00.

Нові передплатниці: П. Куліш, А. Кожедуб.

З пошаною

**референтка Т. Сидоренко**

— — —

Хвальна Редакціє!

При цьому надсилаю передплату на „Промінь" за 1981 рік, а решту на пресфонд цього гарного журналу. Вибачте, що трохи спізнено посилаю, але не можна забути про дорогоцінний свій журнал, який вже ось служить Союзові Українок Канади 20 років гарним виданням! Належиться велике признання пані Наталі Когуській, що від самого початку зорганізування Союзу Українок Канади безупинно провадить цю невсипущу працю для добра і на розвиток Самостійницької Ідеї серед нашого жіноцтва в Канаді.

Бажаю пані редакторці Наталі Когуській багато успіхів в дальшій відповідальній праці для нашого дорогого Жіночого Товариства зорганізованого в рядах СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ!

**Емілія Труфин,** Давфин

— — —

Пересилаю мою передплату Вашого цінного журнала „Промінь", якого прошу і надалі висилати... Люблю читати Ваш журнал, який поміщує цікаві статті. Бажаю Вам здоров'я, успіхів та всього добра.

**Марія Белов,** Річмонд Гіл, Н. Й.

— — —

Засилаю Вам мій довг, що уже трошки задовго Ви чекали і без перерви мені висилали кожне число за що я Вам сердечно дякую, бо я дуже люблю читати „Промінь". Залучую грошевий переказ, прошу вирівняти мій довг, а решту на продовження передплати.

**Гелен Юськів,** Ст. Кетерінс, Онт.

Стефанія
Кульба

## СИРНА ПАСКА

Потрібно:

2 фунти свіжого несоленого сира
5 яєць
1 склянка цукру
¼ фунта масла
2 ложечки ванілії
3 ложки сметани (густої)

Приготовити округлу 10 цалів в діяметрі бляшану форму, на дно покласти восковий папір (може бути і звичайний жовтий з торбинок) змастити цілу форму маслом і посипати сухарами. Сир протерти крізь ситко. Масло розтерти з цукром, відтак додавати по одному жовтку, добре розтерти. До цієї маси додати протертий сир і добре розмішати, відтак додаємо сметани і ванілію, це все збиваємо на однорідну масу. На кінець додаємо збиті на піну білки, і вимішуємо легенько ложкою. Так приготовлену масу викладаємо у форму і запікаємо 1 годину. Коли остигне викладаємо з форми. Подається до чаю з іншим солодким печивом.

**Ольга Лукомська**

— — —

## ВЕЛИКОДНА ПАСКА

10 горняток муки
1 ложечка соли
¾ горнятка цукру
½ фунта теплого масла
2 ложки меду
¼ горнятка оливи
3 жовтки
2 цілих яєць
1½ горнятка води, теплої
1½ горнятка молока, пряженого
½ горнятка води, теплої
2 ложки дріжджів
2 ложечки цукру

Розпустити 2 ложки цукру в теплі йводі, додати дріжджі і хай постоїть 10 хвилин. До гарячого молока (не кип'ячого) додати оливу, мед і хай вистигне до літеплости. Окремо вибити яйця на піну, додати цукор і дальше вибивати до білости. До води додати молоко з медом, вимішати, вилляти яйця, додати дріжджі і легко вибити. Замісити легко теплою посоленою мукою, тісто має бути вільне додаючи увесь час топлене масло і місити, щоб відставало від руки. Поставити в тепле місце щоб тісто підросло в двоє, около 1 до 1½ години.

Виробляти і накладати в наперед приготовані форми, хай підросте около години. Помастити верх яйцем і пекти 300 між 45 до 60 хвилин. Робити 3 середньої величини паски.

**Л. Кут**

— — —

## РОГАЛИКИ З СИРОМ

Український великодний стіл не може обійтися без сира. Крім традиційної плесканки, сирника, сирної паски маємо ще й немало печива з сирною начинкою, як ось ці рогалики:

¼ горнятка літеплої води
1 ложка цукру
1 пакетик скородіючих дріжджів
4 горнятка пересіяної муки
1 ложечка соли
⅓ горнятка цукру
1 горнятко масла або „шортнінг"
1 ціле яйце
2 жовтки
¾ горнятка підкислої сметани
1 ложечка ванілії.

До води додати цукор і дріжджі та відставити на 10 хвилин. Муку пересіяти з сіллю та цукром. Додати до муки масло і перетерти як на „пай". Вбити яйце з жовтками, домішати сметану, ванілію і розмочені дріжджі. Докладно вимішати цю рідину з мукою, але не місити. Накрити і дати до холодільника на 2 години або більше. Тісто має бути холодне. Виложити тісто на підсипану мукою стільницю і поділити на дві частини. Одну частину відставити назад до холодільника, а з другої виробляти рогалики. Розтачати тісто тонко, приблизно ⅓ цаля, покраяти на квадратики приблизно 3 цалі в розмірі. Накладати нижче подану сирну начинку на один кут квадрата і звинути до протилежного кута. Зліпити боки, уформити рогалик, загнувши вистаючий кут під рогалик. Класти з рідка на вимащену бляху. Оставшу частину тіста виробляти в такий самий спосіб. Накрити і дозволити вирости в теплому місці. Посмарувати вбитим яйцем. Пекти в мірно гарячій печі (350 до 375) приблизно 20 хвилин.

Вийнявши з печі, можна посмарувати гарячі рогалики мішаним з румом медом і тоді дати їх знову до печі, щоб просушити.

Сирна начинка:

1 фунт сухого сира
2 жовтки
1 ціле яйце
½ горнятка цукру
2 ложки м'якого масла
Терта шкірка з половини цитрини
1 ложечка цитринового соку
¼ ложечки соли
1 ложечка ванілії
½ горнятка посічених родзинків або посіченого ананасу (пайнепл).

Перетерти сир через ситко, або змолоти машинкою. Вбити яйця з цукром і маслом. Додати решту складників. Змішати з сиром. Добре захолодити.

— — —

## БАБКА

⅓ горнятка літеплої води
1 ложечка цукру
2 пакетики скородіючих дріжджів
3 ложки муки
2 цілі яйця
8 жовтків
⅔ горнятка цукру
2 ложки меду
½ горнятка топленого масла
2 ложки олії (Мазоля або Сафло)
1 ложка соли
1 ложечка ванілії
Терта шкірка одної цитрини

Сік одної помаранчі
5½ горнят пересіяної муки (приблизно)
1 горнятко родзинків.

Змішати воду з цукром, всипати дріжді і дозволити дріжджам розпуститись. Додати 3 ложки муки і добре вимішати. Дозволити розчині підрости. Вбити разом яйця і жовтки. Додавати цукор малими частками і вбивати. Додати решту складників крім муки і родзинків та добре разом убити. Змішати цю масу з розчиною і перемішати. Замісити, даючи стільки пересіяної муки, щоб тісто було вільне. Тісто має бути багато вільніше, як на хліб. Добре вимішати способом витягання тіста вгору. Тоді додати помиті родзинки і перемісити. Накрити і дозволити вирости в теплому місці. Коли наросте, помісити і ще раз дозволити вирости. Приготовити високі форми та довільно вимастити м'яким маслом. Наповнити тільки одну третину форми тістом. Поставити в теплому місці.

Тісто має потроїтися об'ємом. Пекти спочатку в мірно гарячій печі (375) 10 до 15 хвилин, тоді знизити температуру до 325 на приблизно 20 хвилин, а після того ще раз знизити до 300 або 275, залежно від печі. Пекти всього разом одну годину приблизно.

Вийнявши бабки з печі, дозволити їм постояти у формах кілька хвилин. Тоді уважно вийняти на застелену подушку. В часі охолоджування обернути кожну бабку, кілька разів, щоб не злежувалася. .... **С. С.**

— — —

## EASTER PASKA

2 pkgs. dry yeast
1 tsp. sugar
½ cup lukewarm water
6 eggs
½ cup sugar
1½ cups milk
1½ tsp. salt
½ cup melted butter
8 - 9 cups flour

Dissolve 1 teaspoon sugar in ½ cup lukewarm water, sprinkle yeast over and let stand 10 minutes. Scald 1½ cups milk and cool. Combine cooled milk and 1 cup flour add yeast and beat well. Cover and let stand in til dough is smooth and no longer Beat eggs with sugar and add melted butter. When the sponge has risen to double combine with egg mixture. Slowly add remaining dry ingredients. Knead thoroughly, until dough is smooth and no lnger clings to hands. Cover and let rise till doubled. Punch down and let rise again about 1 hour. Make two small or one larger round paska. Make round loaf and put in greased pan not quite half full (base). Decorate base in following way.

Take enough dough to roll out 3 lengths ½ inch thick about 25 inches long, braid and place in a circle along edge of base. Join ends neatly. Make a similar braid a bit shorter and ease it in a circle inside first braid. Roll another piece of dough 3 times width of pan, cut in half, curl the 2 ends of each length in opposite directions, and place on top to form cross. Flatten a piece of dough into a 1½ inch circle, and snip edges in a few places and place on center of cross. Let rise to double size. Brush with beaten eggs. Bake in 350° oven for 15 minutes. Lower heat to 300° and bake 45 minutes longer. Let your imagination be your guide to trimming and decorating paska.

— — —

## POTATO SALAD

2 lbs. potatoes (unpeeled)
½ cup finely chopped shallots
½ cup finely chopped celery
½ cup mayonnaise
½ cup sour cream
6 boiled eggs
salt and pepper

Wash unpeeled potatoes — boil. Remove and cool. Cube. Cut up 5 of the eggs — leaving one for decoration. Add remaining ingredients and mix well. Decorate with egg, tomatoes, green peppers or parsley. Refrigerate.

— — —

## EASTER MACARONI CASSEROLE

2½ cup egg noodles
¼ cup sugar
½ tsp. salt
¼ tsp. cinnamon
½ cup raisins
3 eggs
1 cup scalded milk (cooled)
½ cup butter, melted

Cook noodles in salted water till almost done. Drain well. Add melted butter and mix well. Add raisins, sugar and spices and beaten egg and colled milk to noodles. Place in well buttered casserole and bake at 350° about 30 minutes or till golden brown on top.

## KYSHKA (BUCKWHEAT) SAUSAGE

2 lbs. buckwheat
1 lb. salt pork
2 large onions
2 tsp. pepper
2 tbsp. salt
1 pint fresh blood
½ lb. sausage casings

Cook buckwheat. Fry onion in salt pork. Add to buckwheat with salt and pepper to taste. Add fresh blood. Rinse casings in warm water and fill loosly. Put in water and bring to a boil. Take out. Before serving, prick with fork and put in moderate oven to heat thoroughly.

— — —

## ПІДЛИВА З ХРІНУ

До холодного м'яса добре підходить свіжий тертий хрін, заправлений до смаку оцтом і цукром. Можна теж приготовити хрінову заправу, як хто бажає. Деякі господині додають до нижче поданого припису ложечку сухої муштарди і два жовтки, зварені та перетерті через ситко:

½ горнятка густої сметани
3 ложки цитринового соку або оцту
¼ ложечки соли
2 ложечки цукру
½ горнятка тертого хріну.

Змішати разом всі складники. Накрити щільно і перетримувати в холоді. Подавати до холодного м'яса.

---

### БЛ. П. АНІСІЯ БОЖИК

(Докінчення з стор. 25)

ступить нашу неприсутність, хай улегшить ваш біль та втрату і будуть нагородою за опіку над старенькими батьками...

В чудовий соняшний день 3 січня 1981 р. не прийшла бл. п. Анісія на цвинтар Св. Михаїла відвідати свого мужа, а її привезли до нього. Хай щедра канадська земля буде їй легкою.

А душі їх востанне голубом та голубкою, як за життя полинуть над рідним краєм, над рідними Семеренками, де народились, подружились та провели найкращі молоді роки, а попрощавшись, вернулись до своїх дітей, де будете завжди шановані у світлій пам'яті неземного буття. Спіть спокійно, дорогі наші. Вічна Вам пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу від родини Павла і Марії Божиків складаємо $50.00 на прес. фонд „Променя".

**Марія Божик,** Торонто

P R-44
SAMYCIA MRS S JAN 82
6712-111 AVE
EDMONTON ALTA
T5B 0A7

ISSN 0380-2140

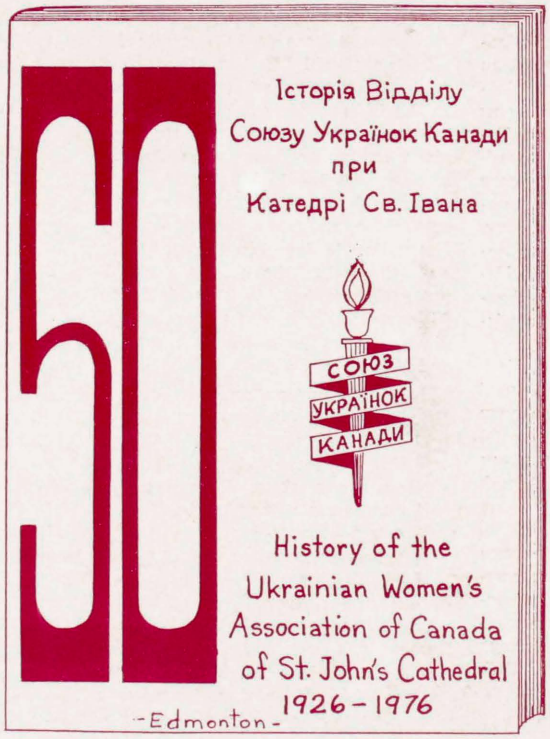


**НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК — ЦЕ КНИЖКА!**

Замовляйте на Різдво прекрасно опрацьовану „Історію Відділу Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана" в Едмонтоні.

Книга є двомовна, має 298 стор., понад 150 знимок, декотрі кольорові.

Книга розміром 8½ на 11 цалів, оправлена в тверду полотняну оправу з золотими витисками. Ціна в продажу $10.00.

Замовлення висилайте на адресу:

**Mrs. Sophie Hrynyk**
**13340 — 110 A Ave.**
**Edmonton, Alberta**
**T5M 2M7**